

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 K 022321 24 K 2
Tuzla, 15.05.2024. godine

Presuda pravosnažna-potvrđena presudom
Vrhovnog suda FBiH broj
03 0 K 022321 24 Kž 2 od 19.03.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Paše Softić, kao predsjednika vijeća te Damira Čačkovića i Edina Buljubašića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Šejle Adžajlić, u krivičnom predmetu optuženog A.B., zbog krivičnog djela – Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 009537 21 od 03.03.2022. godine, koja je potvrđena rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli 03 0 K 022321 22 Kps od 14.03.2023. godine, a koja je izmijenjena u činjeničnom opisu na glavnom pretresu dana 21.06.2023. godine i nije sadržavala izmjene supstrata optužnice, a nakon javnog glavnog pretresa održanog dana 13.05.2024. godine u prisustvu tužiteljice Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Jasminke Jovičić, optuženog A.B. i njegovog branioca po službenoj dužnosti, advokata Muhameda Jusića iz Tuzle, donio je i u odsutnosti stranaka i branioca dana 15.05.2024. godine javno objavio

P R E S U D U

OPTUŽENI A.B., sin N. i majke S., djevojačko M., rođen ... godine u T., G.T., nastanjen na adresi ulica ..., T., po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, po zanimanju instalater centralnog grijanja, oženjen, ..., neosuđivan,

K R I V J E

Što je:

Noću 06.04.2021. godine oko 02,00 sati u Lukavcu, grad Lukavac, u ul. ... došao do porodične kuće u kojoj žive G.N. i M.N., znajući da su iste starije osobe i da kod sebe imaju novac, o čemu je imao prethodna saznanja, pa iako svjestan da upotrebom sile, uz upotrebu opasnog oruđa protiv neke osobe, oduzima tuđu pokretninu, s ciljem da njenim prisvajanjem pribavi sebi protivpravnu imovinsku korist, što je htio, nakon što je upotrebom fizičke snage i njemu poznatog podesnog predmeta koje je imao kod sebe, razbio staklo na prozoru dnevne sobe, koji se nalazi iznad stepeništa, ušao je u unutrašnjost kuće kroz tako načinjen otvor, pa kada je istog vidjela G.N., ista je mašući vilama prema njemu, kako bi ga spriječila u njegovoj namjeri, jedan puta ga ubola u predjelu potkoljenice, da bi on tada skočio sa stola koji se nalazio ispod prozora i rukama oborio G.N. na koljena i dok ga je G.N. zadržavala rukama oko struka i oko nogu, upotrebom fizičke snage i njemu poznatom mehaničkog oruđa tupo-tvrđog dejstvenog principa, kojeg je držao u desnoj ruci, svjestan da istu na taj način može teško tjelesno ozlijediti, što je i htio, G.N. je udario u predjelu lijevog gornjeg tjemenog predjela glave, govoreći joj pri tome – daj pare, a potom je G.N. oborio na pod i istu udario više puta po raznim dijelovima tijela, kojom prilikom je G.N. zadao više uzastopnih udaraca u predjelu lijevog ramena i stražnje strane vrata, nanijevši joj tako teške tjelesne povrede u vidu utisnutog višekomadnog preloma lobanjskog dijela glave u gornjem lijevom tjemenom predjelu sa nagnječenjem tkiva mozga i izlivom krvi u meke moždanice u istom predjelu, dva međusobno paralelna prugasta krvna podliva položena poprečno, blago ukoso, ka dolje i u polje, na stražnjoj strani gornjeg dijela lijevog ramena, na prelazu u stražnju stranu vrata izgledom donjeg u vidu slova V, vrhom usmjeren ka unutra, krvi podliv kože bočne strane karlice lijevo u nivou gornjeg ruba crijevnih kosti i oguljotine kože lijevo i krvni podliv kože desnog koljena, koja je u strahu da će je

nastaviti udarati, desnom nogom iz ležećeg stava, udarila ga u međunožje i tada se isti povukao nazad i pobjegao kroz tako načinjen otvor na prozoru, a da ništa nije otuđio,

dakle pokušao uz upotrebu opasnog oruđa – podesnog predmeta protiv neke osobe upotrebom sile napasti na život neke osobe i oduzeti tuđu pokretninu s ciljem da njenim prisvajanjem pribavi sebi protivpravnu imovinsku korist,

čime je u pokušaju počinio krivično djelo – Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,

pa ga sud na osnovu navedenih odredaba, te uz primjenu članova 42., 43., 49. stav 1. i 2., 50.a i 51. stav 1. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

O S U D U J E

na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku FBiH oštećene G.N. i M.N. sa imovinskopравnim zahtjevom se upućuju na parnični postupak.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 022321 22 K od 03.08.2023. godine, optuženi A.B. je oglašen krivim da je počinio krivično djelo Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), pa je na osnovu navedenih odredaba, te uz primjenu članova 42., 43., 49. stav 1. i 2., 50.a i 51. stav 1. tačka b) KZ FBiH osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci. Presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 022321 22 K od 03.08.2023. godine je ispravljena rješenjem broj: 03 0 K 022321 22 K od 14.08.2023. godine, tako što u izreci presude umjesto riječi „osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci“, treba da stoji „osuđuje“ na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine. Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka dok su na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećene G.N. i M.N. sa imovinskopравnim zahtjevom upućene na parnični postupak.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 022321 23 Kž od 14.03.2024. godine presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 022321 22 K od 03.08.2023. godine je djelimičnim uvažavanjem žalbi branioca optuženog A.B. i optuženog A.B., ukinuta i predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

U skladu sa Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 03 0 K 022321 23 Kž od 14.03.2024. godine, na osnovu člana 331a. stav 4. ZKP FBiH, u ponovnom postupku, na pretresu održanom pred ovim sudom 13. maja 2024. godine, prihvaćeni su i preuzeti izvedeni dokazi tokom postupka pred Kantonalnim sudom u Tuzli u predmetu broj 03 0 K 022321 22 K i to glavnih pretresa pred ovim sudom od 05.05.2023.godine, 21.06.2023. godine i 31.07.2023. godine, pa tako je sud uvrstio dokaze optužbe i to direktno i unakrsno ispitivanje svjedoka-oštećene G.N., svjedoka-oštećene M.N., svjedoka: M.M., E.M. i Dž.S., vještaka za DNK analizu Elme Silajdžić Pertef, vještaka sudske medicine dr. Zdenka Cihlarža, vještaka neuropsihijatra dr. Kasima Brigića, te je izvršen uvid u materijalne dokaze i to: Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog A.B. Kantonalnog tužilaštva TK-a od 28.02.2022. godine i PU Lukavac-Odjeljenje kriminalističke policije, broj 08-06/10-2-3-3.-/21 od 02.06.2021. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka G.N. Kantonalnog tužilaštva TK-a od 16.02.2022. godine, od 10.01.2022. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Dž.S. PU

Lukavac OKP broj 08-06/10-1- /21 od 20.04.2021. godine, Zapisnik o uviđaju PU Lukavac OKP Lukavac, broj 08-06/10-1-/21 od 06.04.2021. godine, Fotodokumentacija MUP TK-a Tuzla broj 08-06/10-1- od 09.04.2021. godine, Zapisnik o prepoznavanju osoba-predmeta PU Lukavac, OKP broj 08-06/10-1-03.3 /21 od 01.06.2021. godine, Fotodokumentacija MUP TK-a Tuzla-prepoznavanje osoba, broj 08-06/10-1- od 22.06.2021. godine, Fotodokumentacija MUP TK-a Tuzla o prepoznavanju odjevnih predmeta, broj 08-06/10-1- od 22.06.2021. godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta PU Lukavac, broj 08-06/10-1-60/21 od 15.04.2021. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, PU Lukavac OKP, broj 08-06/10-1-60/21 od 15.04.2021. godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta, PU Lukavac-Odjeljenje kriminalističke policije, broj 08-06/10-1-03.3-5221/21 od 13.04.2021. godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta PU Lukavac, Odjeljenje kriminalističke policije, broj 08-06/10-1-03.3 /21 od 22.04.2021. godine sa prilogom bijela zatvorena koverta sa natpisom „Dokaz“, Naredba Općinskog suda Lukavac, broj 126 0 K 215580 21 Kpp 5 od 21.10.2021. godine, Naredba Općinskog suda Lukavac, broj 126 0 K 215580 21 Kpp 6 od 21.10.2021. godine, Prijedlog KT TK-a Tuzla za izdavanje naredbe za DNK analizu od 18.10.2021. godine, Naredba KT TK-a Tuzla za biološko vještačenje i analize dezoksiribonukleinske kiseline od 07. i 26.10.2021. godine, Nalaz DNK vještačenja Federalna uprava policije Sarajevo, broj 09-18-18/3-03-5-1714/21 od 17.11.2021. godine, Naredba KT TK-a Tuzla za medicinsko vještačenje od 24.09.2021. godine, Nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke dr. Zdenko Cihlarž od 25.09.2021. godine, Naredba KT TK-a Tuzla za dopunu medicinskog vještačenja od 18.02.2022. godine, Dopuna nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr. Zdenko Cihlarž od 18.02.2022. godine, Otpusno pismo JZU UKC Tuzla Klinike za neurohirurgiju na ime G.N. od 12.04.2021. godine, Obavijest JZU UKC Tuzla broj 02-08/4-254/21 od 06.05.2021. godine, Izvještaj-uvjerenje JZU UKC Tuzla klinika za hirurgiju na ime G.N. broj 02-08/4-254/21 od 04.05.2021. godine, Podaci i vrsti i težini povreda za G.N. JZU UKC Tuzla od 05.05.2021. godine, Nalaz i mišljenje ljekara specijaliste na ime A.B. od 15.04.2021. godine, Službena zabilješka PU Lukavac od 15.04.2021. godine, zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta MUP PU Lukavac od 22.04.2021.godine broj 08-06/10-01-3.3/21, kojim se potvrđuje da je G.N. dobrovoljno predala predmete- 12 komada fotografija 10 x 15, na kojima se nalaze slikane povrede glave i tijela oštećene G.N. i potpis ovlaštenog lica, kao i potpis G.N., izvod iz KE PU Tuzla na ime osumnjičenog A.B. broj 08-06/7-1-03.7-3-5-7093/21 od 07.06.2021. godine, 1 papirna smeđa kesa u kojoj se nalazi metalni pajser, tacna, gornji i donji dio trenerke crne boje i majica sive boje, brisevi bukalne sluznice izuzeti od osumnjičenog A.B., popis troškova, a kao dokaz odbrane ispitan je optuženi A.B. Koji je iznio svoju odbranu, zatim je na glavnom pretresu iznesen Nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra dr. Kasima Brigića od 03.07.2023. godine, Viber komunikacija između svjedoka Dž.S. i optuženog od 12.05.2023. godine, na okolnosti komunikacije tužiteljice sa oštećenom te Zapisnik o saslušanju svjedoka M.M. u Kantonalnom tužilaštvu TK-a od 03.03.2022. godine.

Kao dokaz odbrane optuženog, uvršten je iskaz optuženog, kojeg je dao iznoseći svoju odbranu na pretresu pred sudom dana 31.07.2023. godine, Viber komunikacija između svjedoka Dž.S. i optuženog od 12.05.2023. godine, nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra dr. Kasima Brigića od 03.07.2023. godine, te njegov iskaz dat na glavnom pretresu, kao i iskaz oštećene G.N., unakrsno ispitan na pretresu dana 13.05.2024. godine u ponovljenom postupku i zapisnik o saslušanju svjedoka G.N. MUP TK PU Lukavac Odjeljenje kriminalističke policije broj 08-06/10-1 /21 od 19.05.2021. godine.

Prije okončanja dokaznog postupka u prethodnom postupku, kantonalna tužiteljica je na glavnom pretresu održanom dana 21.06.2023. godine, a u skladu sa izjavama svjedoka i nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke dr. Zdenka Cihlarža, izmijenila činjenični opis optužnice koji glasi: Noću 06.04.2021.godine oko 02,00 sati u Lukavcu, grad Lukavac, u ulici ... došao do porodične kuće u kojoj žive G.N. i M.N., znajući da su iste starije osobe i da kod sebe imaju novac, o čemu je imao prethodna saznanja, pa iako svjestan da upotrebom sile, uz upotrebu opasnog oruđa protiv neke osobe, oduzima tuđu pokretninu, s ciljem da njenim prisvajanjem pribavi sebi protivpravnu imovinsku korist, što je htio, nakon što je upotrebom fizičke snage i njemu poznatog podesnog predmeta koje je imao kod sebe, razbio staklo na prozoru dnevne sobe, koji se nalazi iznad stepeništa, ušao je u unutrašnjost kuće kroz tako načinjen otvor, pa kada je istog vidjela G.N., ista je mašući

vilama prema njemu, kako bi ga spriječila u njegovoj namjeri, jedan puta ga ubola u predjelu potkoljenice, da bi on tada skočio sa stola koji se nalazio ispod prozora i rukama oborio G.N. na koljena i dok ga je G.N. zadržavala rukama oko strupa i oko nogu, upotrebom fizičke snage i njemu poznatom mehaničkog oruđa tupo-tvrđog dejstvenog principa, kojeg je držao u desnoj ruci, svjestan da istu na taj način može teško tjelesno ozlijediti, što je i htio, G.N. je udario u predjelu lijevog gornjeg tjemenog predjela glave, govoreći joj pri tome – daj pare, a potom je G.N. oborio na pod i istu udario više puta po raznim dijelovima tijela, kojom prilikom je G.N. zadao više uzastopnih udaraca u predjelu lijevog ramena i stražnje strane vrata, nanijevši joj tako teške tjelesne povrede u vidu utisnutog višekomadnog preloma lobanjskog dijela glave u gornjem lijevom tjemenom predjelu sa nagnječenjem tkiva mozga i izlivom krvi u meke moždanice u istom predjelu, dva međusobno paralelna prugasta krvna podliva položena poprečno, blago ukoso, ka dolje i u polje, na stražnjoj strani gornjeg dijela lijevog ramena, na prelazu u stražnju stranu vrata izgledom donjeg u vidu slova V, vrhom usmjeren ka unutra, krvi podliv kože bočne strane karlice lijevo u nivou gornjeg ruba crijevnice i oguljotine kože lijevo i krvni podliv kože desnog koljena, koja je u strahu da će je nastaviti udarati, desnom nogom iz ležećeg stava, udarila ga u međunožje i tada se isti povukao nazad i pobjegao kroz tako načinjen otvor na prozoru, a da ništa nije otuđio. Obzirom da izmjene optužnice nisu podrazumijevale izmjene činjeničnog supstrata nego je samo činjenični opis usklađen sa nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke dr. Zdenka Cihlarža i izjavom svjedoka oštećene G.N., na izmijenjenu optužnicu odbrana nije imala primjedbi a optuženi A.B. je izjavio da je izmijenjenu optužnicu razumio te nisu tražili dodatno vrijeme za pripremu odbrane. I u ponovljenom postupku pred ovim sudom na glavnom pretresu od 13.05.2024. godine, kantonalna tužiteljica je ostala kod ovako izmijenjene optužnice.

U ponovljenom postupku, na glavnom pretresu dana 13.05.2024. godine, a po uputama iz ukidnog rješenja Vrhovnog suda FBiH, sud je saslušao svjedokinju oštećenu G.N., koja je unakrsno ispitana o strane branioca optuženog.

Sud je izvedene dokaze na glavnom pretresu u smislu odredbe člana 296. stav 2. Zakona o krivičnom postupku FBiH cijenio pojedinačno i u međusobnoj vezi i zaključio da je optuženi A.B. izvršio krivično djelo - Razbojništvo- iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i 28. KZ FBiH, na način, u vrijeme i na mjestu kako je to i navedeno u izreci presude.

Uvidom u zapisnik o uviđaju Policijske uprave Lukavac broj 08-06/10-1-/21 od 06.04.2021. godine utvrđeno je da je uviđaj izvršen dana 06.04.2021. godine sa početkom u 08,00 sati na licu mjesta u Ulici ... u Lukavcu, povodom nanošenja teških tjelesnih povreda G.N., u njenoj kući, a što se dogodilo dana 06.04.2021. godine u večernjim satima, a nakon što se više NN osoba obratilo policiji da ženska osoba na predmetnoj lokaciji doziva u pomoć. Dežurnoj službi Policijske stanice Lukavac obratio se dežurni medicinar Službe hitne medicinske pomoći koji je obavijestio da napadnuta G.N. ima povrede glave i da joj je ukazana medicinska pomoć i da je prebačena U UKC Tuzla na Odjeljenje neurohirurgije. Iz zapisnika o uviđaju nadalje slijedi da se kuća G.N. sastoji od dva sprata i krova. Na ulasku u dvorište u neposrednoj blizini kapije na betonskoj podlozi zatečen je trag crveno-smeđe boje, a što je od strane krim. tehničara označeno pozicijom broj 2. Do ulaznih vrata u kuću se dolazi stepenicama, čija je podloga načinjena od keramičkih pločica, koje su sa lijeve strane ograđene ogradom izrađenom od željezne konstrukcije, a sa desne strane stepenica, gledajući u pravcu ulaznih vrata se nalazi drveni prozor. Na stepenicama su zatečeni rasuti komadi stakla što je fotografisano i označeno pozicijom broj 3. Na stepenicama je zatečen trag crveno-smeđe boje gdje je od strane krim tehničara uzet bris, što je fotografisano i označeno pozicijom broj 4. Pozicijom broj 5 je fotografisan i označen prozor sačinjen od drvene stolarije, zatečen u zatvorenom položaju. Riječ je o prozoru dimenzija 120x120 cm, sastoji se od jednog krila na kojem se nalazi otvor na staklu nepravilnog oblika sa komadima napuknutog stakla po bočnim dijelovima. Ulazna vrata koja su izgrađena od drvene stolarije su zatečena u zatvorenom položaju. Ulaskom na ulazna vrata ulazi se u unutrašnjost kuće gdje se ulazi u hodnik iz kojeg se ulazi u prostoriju dnevni boravak gdje je zatečena jedna sećija, drvena komoda, tv prijemnik, drveni stol sa tri drvene stolice, koji se nalazi u neposrednoj blizini prozora i na kojem su zatečeni razbacani predmeti fascikle, kutije lijekova, limena kutija, papirni ubrus, pvc flaša sa natpisom „Donat Mg“, zatim razbacani komadi stakla, komadi

stakla zatečeni su i na podu pored stola, dok je prislonjen na sto zatečen alat zvani „Vile Bodve“ koji je fotografisan. Na drvenoj klupici koja se nalazi sa unutrašnje strane prozora zatečeni su komadi stakla, razbacani predmeti i trag crveno – smeđe boje, gdje je od strane krim tehničara uzet bris, a što je i fotografisano i označeno pozicijom broj 6.

Sud je prihvatio zapisnik o uviđaju kao objektivni dokaz zatečenog stanja na licu mjesta, kojim zapisnikom je potvrđeno vrijeme i mjesto učinjenja djela te evidentirani tragovi zatečeni na mjestu događaja, a sastavni dio ovog zapisnika je fotodokumentacija mjesta događaja broj 08-06/10-1- od 06.04.2021. godine, sačinjena prilikom vršenja uviđaja, u kojoj se vide tragovi izvršene provale, razbijenog prozora, razbacanih predmeta, vila i pronađenih tragova crveno-smeđe boje.

Iz iskaza svjedoka oštećene G.N. datog na glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Tuzli dana 05.05.2023. godine proizilazi da oštećena živi u Lukavcu u ulici ..., da je vlasnik kuće zajedno sa sestrom. Sestra joj je živjela u Nj. od .. godine i ona je nj. penzioner i državljanin Nj. i da je došla kod nje, često dolazi u porodičnu kuću. Pošto je bila korona sestra je u tom periodu duže bila u Lukavcu kada je dana 21. marta 2021. godine pozvonio neko na zvonu, bilo je 10 minuta do 8 sati naveče, sestra joj je rekla: „G., ko zvoni, ja sam zaključala kapiju“. Kuća u kojoj žive nalazi se u veoma prometnoj ulici od pijace prema Domu zdravlja i zaključavaju kapiju koja se otvara katancem. Svjedokinja navodi da je odgovorila sestri da je vjerovatno na vratima komšinica čija je kćerka imala rođendan pa je pretpostavila da im želi donijeti tortu. Navela je da je pošla da otvori vrata i upalila svjetlo koje osvjetljava stepenište, da je otvorila vrata i vidjela je mladića koji je sa nožem krenuo na nju i rekao: „Daj pare“! Svjedok dalje opisuje da je zalupila vrata i zvala sestru i da je vikala da im je provalnik na vratima. U međuvremenu, vidjela je da im je razrezan komarnik na vratima, jer prije vrata imaju komarnik, da ga je razrezao nožem i da je šteku od vrata držao 5 minuta i lupao: „Daj pare, daj pare“. Svjedok je odgovorila: „Đubre jedno, došo si od mene tražiti pare, a ja imam minimalnu penziju.“ Nadalje navodi da se naslonila na vrata, da nije bila sigurna da li ih je zaključala. Kako je nastavio da hvata za štetu svjedokinja je dozivala svog brata koji nije bio u kući s ciljem da provalnik pomisli da ima muško u kući. U tom trenutku sestra svjedokinje je zavrištala i svjedokinja je otišla tamo do nje jer je pomislila da je provalnik kroz prozor došao kod nje, zatekla je sestru da drži telefon, da drhti, da ne može da zovne policiju. Svjedok oštećena je tada otrčala na jedan sporedan prozor od kuhinje i tada je zvala komšiju upomoć i govorila šta im se desilo. Komšija je bio u parku, nije čuo dozivanje, onda je svjedokinja ponovo došla do sestre i uzela telefon i nazvala policiju. Policija je došla kroz pola sata, njima je dala izjavu i tražila je da se uzme forenzički nalaz, jer je napadač zvonio i šteku dirao, koju niko poslije njega nije dirao, došli su ti forenzičari i radili, ali je rečeno da je tada on imao rukavicu. Svjedok je izjavila da su napadnute 21. marta i 22. marta da je napadač ponovo došao, dva mladića su došla, bilo je upaljeno svjetlo 20 minuta do 9 sati, da su dvije osobe razvaljivale vrata i kad joj je sestra rekla da je nešto lupilo, ona je krenula prema vratima i da je čula da su strčali. Poslije ta dva slučaja svjedok oštećena je ugradila kameru na oko 4,5 metra na visini kuće da bi imale video nadzor i nabavile su „biber“ sprej i zbog svega što se dešavalo unijela je u kuću vile da bi mogla da se brani, jer nije znala zašto dolaze i zašto ih stalno napadaju. Vile je unijela u spavaću sobu i naslonila ih na stolicu. Dana 06. aprila svjedokinju je probudila sestra u 2 sata noći i kaže: „G., evo neko ima, evo ih opet“. Svjedokinja je izjavila da je skočila, da se u kući sve vidjelo jer ima svjetlo na ulici, da ima ulična rasvjeta 6 metara od kuće, da je sve osvijetljeno i sa druge strane od pruge, od Komunalnog i od bivše „Auto baze“, tako da se iz kuće može vidjeti ko prolazi prugom. Kako je sestra probudila i kako je skočila, uzela je vile koje je prethodno htjela vratiti u podrum, jer je prošlo 15 dana od napada, tada je vidjela mladića kako razbija prozor, prozor je metar i 30 cm, sa metar i 30 cm. Iznoseći svoj iskaz na glavnom pretresu je u tom trenutku pokazala na optuženog A.B. i rekla da je to ta osoba, da ga je dobro vidjela kao i prvog dana kada je dolazio kada je bio osvijetljen i kada mu je vidjela oči i kada joj je govorio: „Daj pare, daj pare“! Nadalje je izjavila da taj pogled pamti, da je on proganja, da ona ne može da spava noćima i kad je ušao u unutrašnjost kuće da se popeo na trpezarijski sto i da mu je je vidjela stas. Svjedok oštećena u svom iskazu nadalje navodi da je tražila da uzme vile koje su bile naslonjene na stolicu, da je napadača svo vrijeme držala na oku, da je prilikom razbijanja prozora prvo više puta čula zvuk metala o staklo, da je udarao o staklo čitavom dužinom prozora i kada je razbio prozor da se provukao kroz taj otvor od prozora. Prostorija je bila osvijetljena od vanjskog svjetla a za to vrijeme sestra svjedokinje se nalazila u svom

krebetu. Kada je došla sa vilama svjedokinja je rekla napadaču: „Dubre jedno, došao si u moju kuću da me napadaš, sad ću te izbosti“. On je svo vrijeme vikao: „Daj pare, daj pare, daj pare“ i kako je svjedokinja prilazila njemu sa vilama napadač je skočio na nju i oborio je na koljena, kada je pala na koljena napadač ju je udario istim „željezom“ kojim je razbijao prozor i to svojom desnom rukom nekim metalnim predmetom kojim je i razbio staklo, udario ju je u lijevi tjemeni dio glave i nanosio joj teške povrede po glavi, a za svo to vrijeme je vikao: „Daj pare“. U iskazu je objasnila da je nije tukao samo po glavi tim predmetom nego da ju je tukao i po ramenima i po nogama, da je jaukala, da je svo vrijeme tražio novac, da je trpjela jake bolove, da ga je dok je bila na koljenima uhvatila za struk i oborila na pod. Na podu su se hrvali i kada je napadač pokušao ustati ona ga je uhvatila za nogu i on ju je u tom momentu šutnuo po rebrima i ona ga je opet oborila na pod. Kada je ponovo ustao da ga je uhvatila za nogu i iz položaja svijee udarila ga u međunožje i napadač je tada pobjegao na isti način na koji je ušao, kroz prozor i ponovo se čulo osipanje stakla kako je prolazio. Na licu mjesta pronađena je i tacna od rosfraja koju je nosio. Kada je napadač pobjegao u sobu je došla njena sestra i od komšija su saznale da je napadač bio u društvu sa još nekim i da je ta prva osoba pobjegla na prugu čim se čuo tresak stakla od razbijanja prozora. U iskazu navodi da je napad bio planiran, jer je kuća ograđena ogradom i ima bodljikava žica, a da je kamera zaokrenuta zbog čega i pretpostavlja da je u napadu učestvovao još neko. Na kameri je ostao zabilježen audio snimak na kojem se čuje da su se 6 minuta borili u kući i na kojem se čuje da napadač traži pare dok je udara. Nakon što je napadač pobjegao iz kuće njena sestra je dozivala komšije, zvale su i policiju, da je jednog komšiju uspjela da dobije na telefon i kaže mu da su opet napadnute i da puno krvari. Sišla je da mu otvori kapiju i bosa je išla preko stakla od razbijenog prozora cijelo vrijeme držeći otvorenu vezu sa komšijom na telefonu da se ne bi onesvijestila. Svjedokinja navodi dalje da je došla policija i da ju je jedan od komšija odvezao u Dom zdravlja, a odatle u UKC Tuzla gdje je urađen ultra-zvuk i CT pregled glave i da je u bolnici ostala 10 dana. Nakon što je izašla iz bolnice svjedokinja je primjećivala da se napadač voza u BMW-u pored njihove kuće što je prijavila inspektor E.B. od kojeg je saznala da je A.B. htio doći da se izvine za ono što je uradio, ali da je u to vrijeme u kući sa sestrama boravio njen brat koji je došao iz F. i da nije želio nikakav dolazak niti bilo kakve probleme. Navela je u iskazu da joj se niko nije obraćao do 20. marta 2023. godine, da je posjetio otac optuženog N.B. i da joj rekao da njegov sin nije kriv nego da je krivo njegovo društvo sa kojim se družio. Nadalje navodi da joj je rekao da kada bude svjedočila na sudu da kaže da joj nije tražio novac prilikom napada, te je ponovo došao kroz dva ili tri dana i nudio novac kao naknadu, a da su tu bile prisutne njena sestra i komšija M.V.. U danima nakon napada kod oštećenih je u kuću dolazio I.M. iz T.1 kako bi ih štitio da ne budu same, a poslije toga na prozorima u prizemlju su stavile demire, željezne šipke. U iskazu je navela da dana 6. aprila kada se desio napad A.B. nije imao ništa preko lica, da mu je lice jasno vidjela i prepoznala ga je i na glavnom pretresu u sudnici. Istakla je da je u noći kada se desio napad imao na sebi crnu odjeću dok prvi puta kada je dolazio bio je u bijelom. Tacnu koju je imao kod sebe a koja je kasnije pronađena u njihovoj kući svjedokinja je vidjela kada je došla iz bolnice. Riječ je o tacni dimenzija 15 cm sa 20 ili 25 cm i na istoj su pronađeni tragovi krvi, a kako tacna ne pripada njoj i nenoj sestri, zvale su policiju i istu predale o čemu je sačinjen zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta PU Lukavac broj 08-06/10-1-03.35221/21 od 13.04.2021. godine koji je uvršten kao dokaz optužbe. Branilac optuženog advokat Jusić Muhamed je htio predložiti zapisnik o saslušanju svjedokinje dat u PU Lukavac od 19.05.2021. godine ali budući da isti nije prezentiran u direktnom ispitu od strane tužiteljice, predložavanje nije dozvoljeno, a branilac nije tražio direktan ispit svjedokinje te je na dati iskaz samo dao prigovor. U dokaze optužbe uvršteni su predloženi zapisnik o saslušanju svjedokinje G.N. dat u Kantonalnom tužilaštvu Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0095537 21 od 16.02.2022. godine i zapisnik o saslušanju svjedoka G.N., takođe iz Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0095537 21 dat 10.01.2022. godine sa saglasnom izjavom svjedoka oštećene datoj na glavnom pretresu. Oštećena G.N. se pridružila krivičnom gonjenju protiv optuženog i postavila imovinsko-pravni zahtjev.

Ova svjedokinja je na glavnom pretresu dana 13.05.2024. godine, ispitana od strane branioca optuženog, pa nakon što joj je predložen njen iskaz iz istrage MUP TK PU Lukavac Odjeljenje kriminalističke policije broj 08-06/10-1 /21 od 19.05.2021. godine, potvrdila je da su na istom njeni potpisi, te potom navela da je tačno da je davala svoju izjavu tokom istrage i to na zapisnik od 19.05.2021. godine, te da je tačno da je tog dana na zapisnik iznijela tri događaja, a od kojih je u dva

prepoznala A.B., zatim da je u toj izjavi pomenula više datuma i to 21.03.2021. godine, 22.03.2021. godine, te 06.04.2021. godine, zatim na pitanje branioca optuženog da li su svjedokinji svježiji događaji u pamćenju od prije mjesec dana ili prije godinu, svjedokinja je navela da sve isto pamti. Potom je branilac optuženog svjedokinji prezentovao dio njenog iskaza iz PU Lukavac gdje je navela „Bio je na stolu, ja sam bila krenula prema njemu, ne razmišljajući osim da odbranim sebe i sestru M.N.. Zamahnula sam vilama i prema provalniku u visini njegovih nogu, zbog mraka ne znam da li sam ga uspjela zakačiti i povrijediti, a vikala sam đubre jedno došao si da me napadaš u mojoj kući, saću te zbosti, skočio je sa stola na mene i oborio me na koljena. Vile su mi ispale i pale u predsoblje. Zgrabila sam ga oko pasa, a on me udario metalnim predmetom, mislim bokserom za pesnicu po glavi. Hrvali smo se po podu...“ i nakon prezentovanja iskaza postavio pitanje svjedokinji da li je tačno da joj optuženi tom prilikom nije tražio pare, svjedokinja je navela da je optuženi ušao te prilike i da je ona krenula da brani svoj život, te ju je probudio tresak stakla, bila je mnogo uzbuđena i od naleta straha i adrenalina tada ništa nije čula, pa ni da je on tražio pare u tom momentu, ali je poslije toga čula na kameri, jer imala je video zapis u telefonu koji bilježi video nadzor (a telefon joj je vraćen kroz nekih 9 dana), samo se čulo da optuženi govori „daj pare daj pare“, zna samo da mu je u tom momentu rekla „đubre jedno došao si u moju kuću da me napadaš“, te da je tačno da u svojoj izjavi od 19.05.2021. godine nije navela da je optuženi tražio pare, ali je kasnije kad je izašla iz bolnice i kad je preslušala snimak na svom telefonu, čula te riječi, te ponovila da je bila pod stresom i strahom jer se sve oko dva sata ujutru dešavalo.

Dakle, oštećena G.N. je detaljno i uvjerljivo opisala sve što je ona neposredno uočila i doživjela prilikom izvršenja krivičnog djela od strane optuženog, pa sud njenom iskazu apsolutno poklanja vjeru budući da je svjedok oštećena licem u lice vidjela svog napadača i iz neposredne blizine se branila od njegovih napada.

Iz Zapisnika o prepoznavanju osoba PU Lukavac – Odjeljenja kriminalističke policije broj 08-06/10-1-03.3/21 od 01.06.2021. godine proizilazi da je nakon prvog prikazivanja, među četiri pokazane osobe oštećena G.N. prepoznala osobu broj 4. kao osobu koju je dana 21.03.2023. godine oko 20 sati vidjela ispred svojih ulaznih vrata u porodičnu kuću i koja je od nje tražila pare, a i koju je dana 06.04.2021. godine oko 02,00 sati vidjela u svojoj kući ispred razbijenog prozora i koja joj je nanijela teške tjelesne povrede. Na poziciji broj 4. pokazan je optuženi A.B.. Nakon drugog prepoznavanja, oštećena G.N. je osobu označenu na poziciji broj 2. prepoznala osobu koju je vidjela 21.03.2023. godine i dana 06.04.2021. godine kada joj je provalila u kuću i nanijela joj teške tjelesne povrede. Osobu je prepoznala po visini i po očima, a što se posebno odnosi na susret od 21.03.2021. godine oko 20 sati jer je te oči vidjela kada je osoba osvijetljena senzorima kada se svjetlo palilo ispred ulaznih vrata. Osim pomenutog osobu je prepoznala i po ušima jer mu je je jedno uho kao i kod svjedokinje spušteno. Na poziciji broj 2. svjedokinja je prepoznala osobu – optuženog A.B.. Kao dokaz navedenog zapisnika priložena je i fotodokumentacija MUP-a TK broj 08-06/10-1-/21 od 22.06.2021. godine.

Prilikom uvrštavanja dokaza optužbe na glavnom pretresu održanom dana 21.06.2023. godine branilac je osporavao dokaz koji se odnosi na zapisnik o prepoznavanju osoba navodeći da osobe koje su stojale u liniji za prepoznavanje nisu bile identifikovane, odnosno od istih nisu uzeti lični podaci, ali na upit člana vijeća Damira Čačkovića, nije osporio da se u liniji za prepoznavanje nalazio njegov branjenik. Vijeće je razmotrilo prigovor branioca i isti odbilo i zauzelo stav da se radi o zakonitom dokazu u skladu sa odredbom člana 99. stav 3. ZKP FBiH, da je prepoznavanje osoba vršila oštećena G.N. i da je cijelo prepoznavanje dokumentovano sa fotodokumentacijom o prepoznavanju osoba, da su se u ponuđenim linijama osoba za prepoznavanje nalazila po 4 lica, a da njihovi generalijski podaci nisu potrebni da bi se izvršilo prepoznavanje, da je bilo samo potrebno da lice koje prepoznaje prije prepoznavanja opiše osobu koju treba da prepozna, na način kako je ona tu osobu vidjela, budući da je oštećena i u svom iskazu navela da je vidjela lice osobe koje je ušlo u njenu kuću, da je imalo crnu garderobu i da je to lice prepoznala u obje verzije, odnosno da se u prvoj verziji radi o osobi pod brojem 4. a u drugoj verziji da se radi o osobi pod brojem 2., te imajući u vidu da odredba člana 99. stav 3. ZKP FBiH upravo propisuje način prepoznavanja, da je potrebno da se utvrdi da svjedok poznaje osobu ili da se traži da opiše tu osobu što je svjedokinja učinila, nakon čega

se ta osoba pokazuje radi prepoznavanja zajedno sa drugim nepoznatim osobama kako je to upravo učinjeno u konkretnom slučaju, to je vijeće ovog suda prihvatilo ovaj dokaz kao na zakonu osnovan.

Iz Zapisnika o prepoznavanju predmeta PU Lukavac – Odjeljenja kriminalističke policije broj 08-06/10-1-03.3/21 od 01.06.2021. godine proizilazi da je oštećena G.N. među tri pokazana odjevna predmeta, trenerku crne boje označenu pozicijom 3. prepoznala kao odjeću koju je dana 06.04.2021. godine oko 02,00 sata na sebi imala osoba koja joj je razbila prozor, ušla u njenu kuću i nanijela joj teške tjelesne povrede, a što se podudara sa prethodno datim iskazom oštećene kao i ostalih svjedoka da je optuženi A.B. prilikom izvršenja krivičnog djela imao takvu odjeću na sebi. U prilogu Zapisnika o prepoznavanju predmeta priložena je i fotodokumentacija i prepoznavanju 3 odjevna predmeta MUP-a TK broj 08-06/10-1-/21 od 22.06.2021. godine, uz zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta PU Lukavac broj 08-06/10-1-60/21 od 15.04.2021. godine i potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta PU Lukavac broj 08-06/10-1-60/21 od 15.04.2021. godine a koji su uvršteni kao dokazi.

Iz iskaza svjedoka M.N. datog na glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Tuzli dana 05.05.2023. godine proizilazi da je svjedokinja 06. aprila 2021. godine ustala da ide u WC u jedan noću i 50 minuta i kad se vratila u krevet, čula je neke zvukove i samo je sestri rekla: „G., evo ih opet, evo, opet su došli“, i čula je odjednom lupu metala po staklu i tu je doživjela šok i napad panike, jer treći put kako neko dolazi da razbija staklo i ulazi. Svjedokinja je izjavila da teško hoda, da je uzela biber sprej koji je nabavila da bi se mogle braniti, navela je da se ne sjeća koliko je od šoka i panike bila odsutna, jer od prvog napada ima psihičkih problema i osjeća strah od svakoga. Nadalje je navela da se sve dešavalo u primaćoj sobi i da se tu nalazi prozor koji je tada razbijen a da taj prozor gleda u stepenište, odnosno u ulazne stepenice. Svjedokinja je nadalje navela da nije vidjela razbijanje prozora ali da je to čula kada se desilo. Kada je iz spavaće sobe došla u dnevnu sobu gdje se nalazila G.N., zatekla je G.N. svu krvavu da joj iz glave teče krv i uzela je biber sprej s namjerom da ga pravilno okrene govorila: „G., je li ovako, je li ovako G., je li ovako, da li sam okrenula pravilno sprej“? Osim toga u iskazu je navela da nije nikoga vidjela, ali da je ipak prskala sprejom i vidjela je da je staklo razasuto. Vidjela je da G.N. teče krv s lijeve strane iz glave, da joj je spavaćica bila sva krvava, koja joj je tada rekla da ide na prozor i viče – upomoć. Navela je da je otišla na prozor sobe koji gleda na ulicu glavnu i dozivala je – upomoć, upomoć, provalnici, upomoć! Vidjela je i sestru kako telefonom zove komšije da kaže da su im provalnici opet došli. G.N. joj se obratila i rekla joj da će se onesvijestiti, zatim je bosa u spavaćici prešla preko stakla na stepeništu i otvorila kapiju kada je došao komšija K.. Na okolnosti pronađene tacne svjedokinja je izjavila da je tacna bila na stolu kada je G.N. došla iz bolnice i da su tada konstatovala da tacna nije njihova, a pošto je na tacni bilo krvi zvale su istražnog inspektora da tu tacnu uzme. Na okolnosti nabavke biber spreja i unošenja vila u kuću, svjedokinja je izjavila da su od prvog dana kada su napadnute sestre pokušavale da se zaštite. Prvi puta kada je dolazio u kuću sa nožem svjedokinja je čula da se tri puta jasno obraćao riječima: „Daj pare, daj pare, daj pare!“, ali navodi da ga nije vidjela. Svjedokinja M.N. se pridružila krivičnom gonjenju i postavila je odštetni zahtjev. Branilac okrivljenog ni optuženi nisu imali pitanja za svjedokinju niti su tražili direktan ispit svjedokinje.

Svjedok M.M. je na glavnom pretresu održanom dana 05.05.2023. godine izjavio da je dana 5/6 april 2021. godine roditeljima rekao da ode E.M. da sjede, da nisu mogli nigdje hodati i otišao je njemu, a onda je dobio poziv od Dž.S. da se idu provozati i isto tako sjediti. Izašli su napolje, svjedok misli da je bio „Reno“ bijeli parkiran ispred i ušli su u auto. Otišli su u Lukavac u stan on, E.M. i A.B., gdje je bio Dž.S. i sjedili su tu, kroz pola sata su izašli i onda je Dž.S. započeo priču o pljački i ubicama. Svjedok je nadalje naveo da je Dž.S. V.M. rekla da su G.N. i M.N. od njene mame tetke, da je jedna bila u Nj., a druga ovdje, da se nešto dešavalo oko banke, nisu novci blokirani, nisu podigli i da starice u kući imaju 25 hiljada maraka. Da ga je Dž.S. par puta nagovarao ko će ići sa A.B., da on nije htio i da se onda E.M. predomislio i da je rekao: „Otići ću ja sa njim“, i krenuli su poslije ponoći, svjedok se nije mogao sjetiti koliko je sati, ali da zna da je jedan ili dva poslije ponoći. Navodi da su krenuli prema toj kući, da su otišli on i Dž.S. do benzinske pumpe i uzeli smo cigare, a da su A.B. i E.M. izašli iz auta kod starih bazena u Lukavcu. On i Dž.S. su se vratili u stan, a sa njima je bila i A.T.. Dalje je izjavio da je prošlo neko vrijeme i da je E.M. prvo nazvao Dž.S. da dođe po njega i da mu je tada rekao da on nije sa A.B., da se predomislio i da se vratio i da se nalazi kod mezarja na

brdu – Turski Lukavac i da ne zna šta je sa A.B.. Dž.S. je sačekao neko vrijeme da vidi šta će biti, pa je onda opet E.M. nazvao i molio da dođe po njega autom i Dž.S. je otišao po E.M., dok je svjedok ostao u stanu sa A.T.. Nadalje svjedok navodi da su se vratili kroz otprilike 40 minuta, da je došao A.B. u stan izgreban, da mu je trenerka bila poderana, probodena, misli iznad koljena, lijeva noga, da je trenerka bila crne boje. Naveo je da im je A.B. rekao „Udarilo sam ženu“, a da oni nisu znali kako je udario ženu i da je A.B. rekao da ju je udario čekićem i da ne zna da li je živa. Nadalje u iskazu navodi da je A.B. ispričao da je razbio prozor čekićem zidarskim sa zelenom drškom i da je taj čekić vidio kod A.B., dok se spremao da krene iz stana i da je vidio i tacnu i ruksak. Opisao je da je čekić bio dužine 10 do 15 cm, da je dole bila zelena guma kao navlaka, a da je bio od metala. Još dok su bili u stanu i dok su razgovarali o tome gdje ide, naveo je da mu je A.B. rekao da ide da proba da uzme taj novac, jer zna da se novac nalazi ispod kaputa na vješalici, a da je to saznao od V.M. tadašnje Dž.S. djevojke i da već zna gdje se nalazi, pa da mu je zbog toga lakše i da zna da je ubacio tacnu u predjelu grudi da se zaštiti jer je dobio informaciju od V.M. da je žena u kuću unijela vile da se odbrani. Dalje je u iskazu naveo da mu je A.B. po povratku rekao da kada je ušao u kuću da ga je žena napala i da se sa ženom borio i da se nije mogao oteti i da ju je udario u jednom trenutku, da mu je ona skinula cipelu, patiku, svjedok nije siguran, da je A.B. rekao da se opet nije mogao braniti i da je udarao čekićem u glavu i da je ona pala. Kada su pitali A.B. za trenerku što je bila izgrebana, rekao im je da ga je pokušala ubosti vilama ali da se on izmakao. Rekao im je i da se od udaraca čekićem u glavu žena izmicala i da ne zna je li živa. Nadalje im je rekao da je pobjegao odmah, ali svjedok tvrdi da tacnu, čekić i ruksak A.B. nije vratio u stan, da misli da mu je tacna ispala, a da je čekić i ruksak sakrio, bacio negdje. Na upit da li zna zašto su A.B. trebale pare, svjedok je odgovorio da su A.B. i Dž.S. planirali kupiti auto. Nakon ponovnog susreta u stanu Dž.S. i A.B. su odvezli svjedoka i E.M. u Prokosoviće, a A.T. su ostavili u Bikodžama. Branilac optuženog je odustao od unakrsnog ispitivanja i svjedoku je u direktnom ispitu predao zapisnik o saslušanju svjedoka u Kantonalnom tužilaštvu TK od 03.03.2022. godine na kojem je svjedok potvrdio da se na istom nalaze njegovi potpisi. Branilac je prezentirao iskaz u kojem je svjedok izjavio: „Takođe je rekao da do novca nije uspio doći, ali je rekao da nije tražio pare tom prilikom od žene, jer ga je ona odmah napala. On se samo branio i pokušao pobjeći.“ Na predočenu izjavu svjedok je izjavio da se sa sigurnošću samo sjeća da je A.B. rekao da nije došao do novca. Navedeni zapisnik pod brojem T03 0 KT 0095537 21 od 03.03.2022. godine o saslušanju svjedoka M.M. uvršten je kao dokaz odbrane.

Svjedok E.M. je na glavnom pretresu održanom dana 05.05.2023. godine izjavio da je dana 05.04. dobio poziv od M.M. da se nađu i da su se našli naveče, da je M.M. došao kod njega kući, jer su bili komšije. Kod njega su se zadržali oko 10 do 15 minuta kada je po njih vozilom došao A.B. i uputili su se u Stari Lukavac u kafić. Kad su došli u stan, u stanu su se nalazili Dž.S. i djevojka A.T. koja je bila u drugoj sobi. Poslije devet sati otišli su do benzinske pumpe „Junuzović“ u gradu, A.B. je izašao da uzme cigare i neko piće, gdje se nalazio i kombi policijski, jer je bio policijski sat. Udaljili su se sa te benzinske pumpe i vratili u stan i još na benzinskoj pumpi su počeli dogovor za kuću i za ulazak. A.B. i Dž.S. su u stanu izašli u drugu sobu i imali dogovor. Svjedok navodi da nije bio u toj sobi ali misli da je A.B. rekao da izađe Dž.S. da nešto popričaju, a kasnije da mu je pričao Dž.S. da je upravo bilo tako da su oni smislili plan šta će i kako će biti, da će otići do kuće da provjere. Još dok su bili na benzinskoj pumpi razmišljali su da krenu prema kući oštećenih, ali da je Dž.S. rekao da ne idu, da je bolje da sačekaju poslije ponoći kad nema toliko policije. Nadalje je u iskazu naveo da je u autu planirano da samo A.B. uđe u kuću, da je to rekao Dž.S. i da je A.B. rekao da je „okej“. Da je oko dva sata ujutru krenuo sa A.B., Dž.S. i M.M. autom, da su došli do pruge u blizini „Merhameta“ u Lukavcu, tu se zaustavili, i izašli iz vozila koje je vozio Dž.S. , a A.B. je bio suvozač, a da su on i M.M. bili pozadi. Prvi je A.B. krenuo prugom, onda je on krenuo za njim. A.B. je išao brzim korakom prema kući oštećenih, jer je bilo kamenito, zbog pruge. Navodi da se odjednom zapitao „što mu to treba“ i kada je vidio da je A.B. prekoračio ogradu iza kuće da se okrenuo nazad. Dok se vraćao je čuo razbijanje stakala na kući i brzim korakom se udaljio odatle i nazvao Dž.S. da dođe po njega i on je došao i vratili su se u stan gdje ih je čekao M.M. i djevojka A.T., a onda je došao A.B., da je to već bio 06.04.2021. godine naredni dan. Pojasnio je da je od prethodnog susreta sa A.B. prošlo pola sata ili eventualno 40 minuta. Kada je Dž.S. A.B. otvorio stan, vidio je da A.B. ima na lijevoj nozi poderanu trenerku kod koljena, da je ušao u stan i sjeo na stolicu, a da mu je Dž.S. rekao da ide da se istušira i kada se istuširao ispričao im je šta se dešavalo, da je udario u staklo na

prozoru nekoliko puta i da je žena iz straha krenula vilama na njega, da je on odgurnuo i da ju je udario čekićem u glavu. U iskazu je potvrdio da je prije polaska A.B. stavio tacnu ispod majice, zatim izvadio i stavio u ruksak i ponio. Kada se vratio nije imao tacnu kod sebe, da je rekao da ju je izgubio u kući, a potvrdio je da su je kasnije našli inspektori. U iskazu je rekao da je tu noć A.B. imao na sebi crnu duksericu, crnu „Nike“ trenerku, koja je bila poderana na lijevom koljenu te da je na tom koljenu imao i povredu. Na upit da li mu je poznato zašto je A.B. išao u kuću oštećenih, svjedok je odgovorio da je imao saznanje da se tu nalazi veća količina novca i da je A.B. rekao da ako uzme novac da će ga podijeliti svi. Nadalje navodi da je sve informacije dobijao od V.M. koja je znala ko živi u kući i da je V.M. rekla Dž.S. da živi jedna ženska starija osoba. Svjedok je izjavio da je te noći vidio i čekić koji je imao zelenu dršku i da je trebao A.B. da razbije prozor, da je A.B. tako rekao. Branilac optuženog je djelimično prigovorio iskazu svjedoka. Naime, na upit branioca da li je postojao prethodni dogovor da se uzme novac, predsjednik vijeća je istakla da u dogovorima svjedok nije učestvovao, da su dogovor imali Dž.S. i A.B..

Iz iskaza svjedoka Dž.S. datog na glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Tuzli dana 05.05.2023. godine proizilazi da poznaje V.M., da se družio s njom da ju je vozio autom po Lukavcu da su prolazili pored kuće njenih tetki G.N. i M.N., da je s njima bio i A.B. i društvo, da su se družili, često svi bili zajedno. Dalje je izjavio da je V.M. rekla da njene tetke nemaju nikoga i da sebi pripremaju spomenike za života, a da je to rekla i u društvu kada je A.B. bio prisutan. Na okolnosti dešavanja u večeri kada je počinjeno krivično djelo u iskazu je naveo da je iznajmio stan i da je tu veće u stanu bio sa A.B., E.M., M.M. i A.T.. Opisuje da su se vozili autom, da su A.B. i E.M. izašli iz auta, a da su on i M.M. uzeli na benzinskoj sve što im treba i vratili se u stan, da ga je E.M. nazvao kroz sat vremena i tražio da dođe po njega i rekao mu da je A.B. otišao do kuće G.N. i M.N.. Navodi u iskazu da je A.B. imao namjeru da ukrade novac, ali da niko nije vjerovao, jer je A.B. bio uvijek uzoran i normalan, nikad nije bilo nikakvih problema, izjavio je da su se tu noć šalili, sve je izgledalo kao kroz šalu i da su mu rekli da ih odvuče tamo i da ih je odvezao, da im je rekao da izađu blizu Fabrike sode i „Eurodansa“ to je pravac a da svjedok ode prema benzinskoj pumpi. A.B. i E.M. su tu izašli, a on je ostao sa M.M. sa kojim je otišao do benzinske i kada su uzeli sve što im je trebalo vratili su se u stan. Nakon sat vremena pozvao ga je E.M. i pitao ga da dođe po njega i rekao mu je da je A.B. otišao, a da je on pobjegao. Kasnije se A.B. vratio u stan i kad se on vratio Dž.S. je rekao da idu po E.M. i da idu svi kući i gotovo. Kada se A.B. vratio u stan primijetio da je uplašen, prljav, uznemiren i da ništa nije nosio sa sobom. Vidio je da mu je nogavica na trenerci bila poderana, ali ne zna na kojoj nozi. Da im je A.B. ispričao šta se dešavalo u kući, da je otišao tamo, da je razbio prozor, da je imao kod sebe manji čekić, kao iz djetinjstva, kada je razbio prozor da ga je napala žena, da je krenuo bježati, da ga je napala, da se s njom hrvao i uspio da pobjegne, da više nije mogao trčati od straha i da je legao kod bazena u Lukavcu da spava i da je zaspao, a onda je došao ponovo njima u stan. Od momenta posljednjeg susreta do ponovnog dolaska u stan, navodi da je prošlo 2 do 3 sata, tj. oko 4 ili pola 5 ujutru, a da je nakon toga E.M., M.M. i A.T. odvuкао kući. Naveo je također da je A.B. njima govorio da ima namjeru da ide kod žena da od njih uzme novac, da su njemu govorili da ih on odvuče, ali da nije htio nego ih je ostavio kod benzinske pumpe gdje su iz vozila izašli A.B. i E.M.. Svjedoku je uz odobrenje suda prezentiran zapisnik o saslušanju svjedoka PU Lukavac, Odjeljenje kriminalističke policije broj 08-06/10-1/21 od 20.04.2021. godine, na kojem je potvrdio vjerodostojnost svojih potpisa i pročitana mu je tada data izjava: „U toj priči moja drugarica V.M. je rekla kako ona ima dvije tetke koje isto nemaju djece i da je ona čula da su one sebi za života odlučile da plate spomenik, pa se i nasmijala, a onda i mi zajedno s njom, jer je njoj to bilo smiješno. U toj priči A.B. je pitao V.M. – pa koliko koštaju ti spomenici, V.M. je rekla da su skupi i da koštaju između 6 i 7 hiljada maraka.“ Svjedok se na glavnom pretresu nije mogao sjetiti spomenutog iznosa novca, a li je potvrdio da je to bio momenat kada A.B. saznaje da je u kući bio novac. Zapisnik o saslušanju svjedoka Dž.S. tad u PU Lukavac, Odjeljenje kriminalističke policije broj 08-06/10-1/21 od 20.04.2021. godine uvršten je kao dokaz optužbe. U unakrsnom ispitivanju na upit branioca optuženog da li je optuženi imao prethodne informacije da u kući nema nikoga, svjedok je izjavio da je A.B. prošao pored kuće i vidio da su ugašena svjetla pa se odlučio da svoj naum ostvari.

Vještak sudske medicine dr. Zdenko Cihlarž je dao svoj iskaz na glavnom pretresu dana 21.06.2023. godine. Vještačenje u ovom predmetu obavljeno je po dvije naredbe Kantonalnog

tužiteljstva TK od 24.09.2021. godine i druga od 18.02.2022. godine, a koje su uz nalaze i mišljenja i prpratnu medicinsku dokumentaciju uvrštene kao materijalni dokazi u ovom predmetu. Zadatak po prvoj naredbi je bio da se vještak izjasni na vrstu, težinu i načinu povređivanja oštećene G.N. iz događaja koji se desio 06.04.2021. godine oko 02 časa u Lukavcu. Po drugoj naredbi, odnosno dopuni naredbe zadatak je u suštini ostao isti ali je obuhvaćen novi dokaz, odnosno izjava oštećene od 16.02.2022. godine. Vještak je na raspolaganju prilikom izrade drugog nalaza i mišljenja imao na raspolaganju 12 kolor fotografija MUP-a TK broj 08-06/10-1-03.3/21 od 22.04.2021. koje pokazuju povrede kod oštećene G.N., a koji dokaz je također uvršten kao dok Tužilaštva.

Analizirajući sve relevantne, prije svega, medicinske podatke, date u otpusnom pismu Klinike za neurohirurgiju u Tuzli broj protokola 232/21, sa periodom hospitalizacije od 06. do 12.04.2021. godine, potom u dopisu iste klinike od 05.05.2021. godine, kao i uvidom u priloženih 12 kolor fotografija, a što je sve glasilo na ime G.N., rođene ... godine, te proučavanjem pomenute medicinske dokumentacije, a što se može i provjeriti kroz istu, vještak je došao do zaključka da je oštećena G.N. objektivno utvrđeno zadobila sljedeće povrede: utisnuti višedijelni otvoreni prelom lobanjskog dijela glave u gornjem lijevom tjemenom predjelu sa nagnječenjem cerebruma i izlivom krvi u meke moždanice u tom istom predjelu, lijevo-tjemenom, potom dva međusobno paralelna prugasta krvna podliva, koja su bila položena poprečno, blago ukoso, ka dolje, a koja se nalazila na stražnjoj strani gornjeg dijela lijevog ramena i to na prelazu u stražnju stranu vrata, izgledom i to donjeg u obliku slova V – velikog latiničnog i vrhom usmjerenim ka unutra, zatim krvni podliv kože bočne strane karlice, lijevo u nivou gornjeg ruba crijevnne kosti crijevnjače i oguljotine kože lijevog i krvni podliv kože desnog koljena. Drugih relevantnih medicinskih podataka nije bilo. Vještak u iskazu navodi da proizilazi da je oštećena G.N. na dan 06.04.2021. godine zadobila povređivanje lobanjskog dijela glave, vrata, karlice i oba koljena. Da u odnosu na povređivanja gornjeg lijevog tjemenog predjela, vještak je posebno prikazao fotografiju – dokaz na kojoj se vidi lokalizacija u lijevom gornjem tjemenom predjelu, u sklopu kojeg je došlo do oštećenja unutar lobanjskog sadržaja. Vještak je naglasio da se radi se o otvorenom utisnutom prelomu lobanje, u sklopu kojeg je došlo do oštećenja unutar lobanjskog sadržaja i ta povreda je po svom karakteru obična ili nekvalifikovana teška tjelesna povreda, jer je sa tom povredom došlo do nastanka tzv. posredne opasnosti po život G.N.. Da ta povreda svojom lokalizacijom, a na temelju svih ostalih relevantnih nemedicinskih podataka, je jedna cjelina, a koja je nastala najmanje jednokratnim djelovanjem nekog aktivno snažno zamahnutog mehaničkog oruđa, posebno ograničenog tupo-tvrđog dejstvenog principa, pri čemu bi zamah i udar bilo kojeg i kakvog tupo-tvrđog čvrstog npr. metalnog predmeta npr. čekića, npr. naoružane šake i slično je dovelo do nastanka tog povređivanja i to u položaju, cijeneći posebno tu lokalizaciju, da se povredilac nalazio u tom trenutku ispred ili eventualno nešto iznad oštećene, ona je licem bila okrenuta prema njemu i kako to proizilazi iz njenog iskaza, a što je po mišljenju vještaka potpuno tačno, u položaju koljenima na tlu, znači u klečećem položaju – sagetom, kada je taj povrijeđeni predio lobanje, potpuno dostupan tom i takvom povređivanju snažnim zamahom nekog takvog tupo-tvrđog mehaničkog oruđa, ograničenog dejstvenog principa i kada je u takvom položaju, povredilac po mišljenju vještaka, najvjerovatnije djelovao svojom desnom rukom. Na okolnosti povreda u predjelu oba koljena, u dinamici događaja, obzirom na njihov karakter, vrstu tih povreda i posebno na njihovu lokalizaciju na najisturenijim dijelovima nogu, nastale su pri oslanjanju ili padu odnosno padu oštećene i njenim dočekivanjem na najisturenije dijelove donjih ekstremiteta. Za kvalifikaciju tih povreda na koljenima, vještak je naveo da bi imale svaka za sebe pojedinačno, a i zbirno, karakter lake tjelesne povrede. Da pored navedenih povreda, su postojali i krvni podlivi, a koji su takođe prikazani na fotografijama – stražnje strane lijevog ramena, na prelazu na stražnju stranu vrata, koji bi obzirom na svoju lokalizaciju, te posebno oblik i međusobni odnos povredioca i povrijeđene, po mišljenju vještaka su najvjerovatnije nastale u jednom te istom aktu, sasvim moguće jednokratnim djelovanjem zamahnutog tupo-tvrđog mehaničkog oruđa, moguće i istog onog kojim je nastala i povreda glave, a u sličnom ili približno sličnom njihovom međusobnom odnosu, ali je vještak ostavio mogućnost, obzirom na lokalizaciju tih povreda, da se oštećena u tom trenutku nalazila nešto više na tlu poslije zadobijanja udarca u predjelu lijevog tjemenog predjela glave, ali više na desnom boku i vještak navodi da takođe bi tada, obzirom na lokalizaciju, lijevo rame i lijeva strana vrata, povredilac i u takvom položaju djelovao takođe svojom desnom rukom. Što se tiče krvnog podliva bočne strane karlice, u nivou gornjeg ruba crijevnne kosti, vještak je naveo da je on obzirom na svoju lokalizaciju i svoj karakter u dinamici događaja mogao da nastane po padu na tvrdu podlogu svojim lijevim bokom,

ali isto tako, vještak ne isključuje mogućnost i najmanje jednokratnim djelovanjem odnosno udarom nekog aktivno zamahnutog tupo-tvrđog mehaničkog oruđa, tada, u tom slučaju, moguće i nazuvanog stopala, a u istom ili sličnom položaju oštećene, kao i kod nanošenja navedenih povreda lijevog ramena i glave, ali sa razlikom od tih, tada u stojećem položaju povredio. Krvni podlivi na stražnjoj strani vrata i ramena, kao i krvni podliv u predjelu lijeve strane karlice, imaju svako za sebe ponosob, kao i zbirno karakter lake tjelesne povrede. Ukupno povređivanje oštećene G.N. ima karakter obične ili nekvalifikovane teške tjelesne povrede. Vještak je opisao navedene povrede i u pisanom obliku od 25.09.2021. godine, te proširio sa dopunom vještačenja od 18.02.2022. godine i istakao da u cijelosti ostaje kod datih nalaza i mišljenja, a koji nalazi u pisanom obliku su i uvršteni kao dokazi od strane optužbe. Na okolnosti povređivanja opasnog po život oštećene po upitu tužiteljice, vještak je je pojasnio da opasnost po život može biti posredna i neposredna. Neposredna je ona koja proističe iz samog karaktera faktički u trenutku povređivanja, dakle koja u sebi nosi elemente konkretne, realne i neposredne opasnosti po život. Kod takvih povreda se sa gotovo 100%-om sigurnošću, ako nema ljekarske intervencije, očekuje smrtni ishod, a kod posredne opasnosti, kao što je predmetni slučaj, opasnost po život je posredna i može da dođe do smrtnog ishoda, ali obično ne dolazi, pa je zato ona posredna opasnost – teška tjelesna povreda. Na okolnosti prirode upotrijebljenog tupo-tvrđog mehaničkog predmeta, vještak je pojasnio da taj predmet nema neku širu površinu, nego manju površinu, da je ta površina ograničena, a da se u literaturi navodi da je to površina otprilike nekih 16 cm³, po kvadratu 4 x 4 cm. Povrede kod oštećene nisu mogle nastati npr. udarcem gole šake bilo dlana ili stisnute šake. Vještak je rekao da je moguće da je sredstvo izvršenja čekić, a moguće i naoružana metalna narukvica, a naročito čekić, jer samo takav predmet može dovesti do utisnutog prijelom. Svi drugi prelomi, da su nastali nekim drugim sredstvom, ne bi bili utisnuti, ne bi imali te karakteristike. U unakrsnom ispitivanju na upit branioca da li su opisane povrede kod oštećene mogle nastati u dinamici događaja padom ili udarcem o neku tvrdu podlogu, obzirom da se radi o prostoriji koja služi za dnevne potrebe, gdje je namještaj i gdje su neki drugi tvrdi predmeti, vještak je odgovorio da tako nešto nije moguće, izuzev povreda na koljenima koje su nastale pri padu na najisturenije dijelove.

Sud je prihvatio nalaz i mišljenje, kao i iskaz vještaka dr. Zdenka Cihlarža kao objektivan i u skladu sa pravilima struke, koji je dat na temelju relevantne medicinske dokumentacije na ime oštećene G.N., a vještak je ovlašten i kvalifikovan za ovu vrstu vještačenja te je na osnovu iskaza ovog vještaka sud utvrdio da je oštećena G.N. kritične prilike, prilikom učinjenja krivičnog djela razbojništva, zadobila teške tjelesne povrede.

Iz nalaza i mišljenja ljekara specijaliste urgentne medicine Doma zdravlja Lukavac od 15.04.2021. godine, a koji dokaz je uvršten od strane Tužilaštva u materijalne dokaze, proizilazi da je A.B. došao u pratnji inspektora MUP-a i da ima povrede starijeg datuma – oko desetak dana, na dorzumu desne šake i dorzumu srednjeg prsta, krustozne povrede veličine 3 mm. Na desnoj potkoljenici sprijeda evidentirana je krustozna rana sa okolnim eritemom veličine oko 7 x 3 cm u obliku obrnutog slova L. Vijeće je prihvatilo nalaz kao dokaz činjenice da je oštećena G.N. braneći se kritične prilike, napadaču nanijela povrede a što je saglasno i sa izjavama saslušanih svjedoka.

Vještak za DNK analizu Federalne uprave policije Centra za forenzička ispitivanja vještačenja i utvrđivanja Odsjek za DNK istraživanja i vještačenja Elma Silajdžić Pertef je na glavnom pretresu održanom dana 05.05.2023. godine iznijela svoj nalaz i mišljenje rađen prema naredbi za vještačenje Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0095537 21 od 07.10.2021. godine i 26.10.2021. godine. Na vještačenje je dostavljen metalni pajser, jedna ovalna tacna, odjeća A.B., tragovi crveno-smeđe boje dostavljeni na vatiranim štapićima označenim brojem 4. i 6. brisevi bukalne sluznice osumnjičenog A.B. i krv uzeta od oštećene G.N.. Sastavni dio nalaza i mišljenja je fotodokumentacija broj 09-18-18/3-03-5-1714/21 od 23.05.2023. godine a koja je uredno dostavljena strankama u postupku. Zadatak vještačenja je bio da se utvrdi da li se na priloženim predmetima nalaze tragovi krvi humanog porijekla ili tragovi biološkog materijala, te da se izvrši DNK analiza i kompariraju dobijeni profili, sa nespornim DNK profilima osumnjičenog i oštećene. Uzimanje krvi od oštećene G.N. rađeno je po naredbi Općinskog suda u Lukavcu broj 126 0 K 215580 21 Kpp 5 od 21.10.2021. godine, a po prijedlogu za izdavanje naredbe za uzimanje tragova biološkog porijekla

radi DNA analize i vještačenja Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0095537 21 od 18.10.2021. godine, zatim uzimanje brisa bukalne sluznice radi DNK analize od tada osumnjičenog A.B. rađeno je po naredbi Općinskog suda u Lukavcu broj 126 0 K 215580 21 Kpp 6 od 21.10.2021. godine, a koji dokazi su uvršteni kao materijalni dokazi od strane Tužilaštva. Sa aspekta makroskopskog pregleda dostavljenog materijala, dostavljeni su nesporni brisevi uzeti od lica A.B. i to: po dva brisa sa lijeve i desne strane, zatim nesporni uzorak lica G.N., prenesena na FTA karticu, pozicija broj 4. vatirani štapić sa tragom crveno-smeđe boje, koja asocira na krv. Na samom štapiću, kao i na plastičnoj ambalaži, koja je dostavljena, vidljivi su tragovi sive boje, koji su asocirali na buđ. Takođe, na poziciji 6. dostavljena je metalna tacna, na toj tacni su vidljivi tragovi crveno-smeđe boje i to više sa donje strane, pajser crne boje, na kojem su bili prisutni tragovi crvene boje, a koji su asocirali na boju, i odjeća A.B. – majica kratkih rukava i gornji i donji dio trenerke. Na majici nije bilo vidljivih tragova biološkog porijekla, s tim da je samo na majici bio trag crveno-smeđe boje, koji je kasnije testiran i ispostavilo se da nije krv. Takođe je bio trag na gornjem dijelu trenerke, trag crveno-smeđe boje, za koji se kasnije uspostavilo da nije krv. Na strani 3. nalaza i mišljenja opisana je identifikacija tragova i šta je sve uzeto za DNK analizu i sa kojih pozicija. Utvrđivanje genetičkih markera DNK analizom, konstatovano je u DNK izolatima pripremljenih sa pozicije 4. to je vatirani štapić sa tragom crvene boje, zatim bris ruba tacne, bris obje polovine pajsera, da postoji nedovoljna količina DNK molekula i dalje ti uzorci nisu u DNK analizi. Rezultati analize autosomalne DNK su prezentirani na strani 5. u tabeli 2.. Preliminarnim testiranjem traga označenim kao pozicija broj 4. utvrđeno je da se radi o krvi. Međutim, testiranje na prisustvo humanog porijekla, dalo je negativnu reakciju. Preliminarnim potvrdnim testiranjem utvrđeno je da su tragovi na vatiranom štapiću označenim kao pozicija broj 6. trag krvi humanog porijekla, tragovi crveno-smeđe boje na donjem dijelu tacne, su tragovi humanog porijekla, budući da su preliminarnim i potvrđenim testiranjem dali pozitivne reakcije. Tragovi crvene boje na pajseru nisu tragovi krvi humanog porijekla, kao ni tragovi na majici, lijevom rukavu gornjeg dijela trenerke. Iz dostavljenih nespornih uzoraka lica A.B. i G.N. dobiveni su puni DNK profili prezentirani u tabeli 2. nalaza i mišljenja. Iz traga krvi sa donjeg dijela tacne dobiven je DNK profil, koji se prema svim analiziranim pokusima podudara sa nespornim DNK profilom lica G.N.. Iz briseva skinutih sa gornjeg i donjeg dijela trenerke, dobijeni su miješani DNK profili najmanje dvije osobe, gdje se kao jedan od doprinosilaca traga može uključiti lice A.B.. Iz DNK izolata pripremljenog iz brisa traga označenog kao pozicija broj 6. kao i tragova sa majice lijevog rukava trenerke, dobiveni su DNK profili, koji nisu podobni za interpretaciju i komparaciju. Trag označen kao pozicija broj 2. je dostavljen ali u naredbi nije bilo navedeno da se radi, tako da taj trag nije otvaran, niti je rađen. Tragovi sa pozicije 4. i 6. su potpuno utrošeni za DNK analizu, a svi dobiveni izolati su pohranjeni u prostorijama Odsjeka. Nalaz i mišljenje Centra za forenzička ispitivanja vještačenja i utvrđivanja uvršten je kao materijalni dokaz od strane Tužilaštva.

Branilac optuženog je na glavnom pretresu od 21.06.2023. godine dao prijedlog za ponovno saslušanje oštećene G.N., zatim svjedoka E.M., M.M. i Dž.S., ali je vijeće suda ovakve prijedloge odbilo imajući u vidu da je oštećena direktno i unakrsno ispitana na glavnom pretresu od 05.05.2023. godine, a da je braniocu optuženog nuđena mogućnost da svjedokinju ispita direktno kao svjedoka, a ne unakrsno. Također je odbijen prijedlog za saslušanje svjedoka E.M., M.M. i Dž.S., koji su saslušani na glavnom pretresu 05.05.2023. godine, jer su svi svjedoci već saslušani i ispitani direktno i unakrsno, a branilac nije tražio direktan ispit ovih svjedoka. Branilac je intervenisao u formi prigovora na okolnost komunikacije tužiteljice i oštećene G.N. na način da se tužiteljica okrenula prema oštećenoj i rekla decidno – Nemoj zaboraviti da kažeš da ti je rekao – „daj pare, daj pare“. Taj razgovor je po navodima branioca čuo Dž.S.. Vijeće je zauzelo stav da se radi o starijim osobama, da G.N. ima 70 godina, da je davala iskaz dva puta, a da tužilac ima pravo da svjedoka pripremi za svjedočenje i da ga podsjeti na iskaz, da tužilac takođe ima pravo da koristi zapisnik, što je i učinjeno, jer je svjedokinja, obzirom na situaciju u kojoj se nalazila, određene stvari i zaboravila kako zbog svojih godina, tako i zbog straha i protoka vremena, pa vijeće nalazi da je sporna komunikacija nebitna.

Branilac optuženog je na pretresu održanom 13.05.2024. godine, osim saslušanja svjedokinje oštećene G.N., koja je saslušana i pozvana nakon ukidanja prvostepene presude, a slijedeći upute iz rješenja Vrhovnog suda FBiH od 14.03.2024. godine, ostao kod svih ostalih prijedloga za izvođenje

dokaza koje je iznosio i u prethodnom postupku (ponovno saslušanje svjedoka E.M., M.M. i Dž.S., te da se provede vještačenje o vještaku ortopedu Hrustić Asmiru iz Tuzle, sa zadatkom da vještak opiše tjelesnu konstituciju oštećene G.N., pri čemu da istu izmjeri u pogledu njene visine, njene širine ramena, tjelesne težine te da isto učini i za optuženog i da sudu dostavi svoj nalaz i mišljenje. Takođe je potrebno da se vještak izjasni da li bi oštećena pala na koljena ili na leđa u situaciji kada optuženi skoči na oštećenu sa trpezarijskog stola a kada su okrenuti licem), koji prijedlog odbrane vijeće nije usvojilo iz istih onih razloga kao i u prethodnom postupku, tj. u odnosu na svjedoke koji su saslušani na glavnom pretresu 05.05.2023. godine, iz razloga jer su svi svjedoci već saslušani i ispitani direktno i unakrsno, a branilac nije tražio direktan ispit ovih svjedoka nakon što je sve svjedoke ispitao unakrsno, iako mu je ta mogućnost nuđena od suda. Osim toga, branilac optuženog navodi okolnosti na koje je planirao ispitati svjedoke, a to su iste one okolnosti na koje su ovi svjedoci već na pretresu 05.05.2023. godine ispitani i direktno i unakrsno, zbog čega vijeće nalazi neosnovanim prijedlog branioca optuženog. U odnosu na prijedlog za vještačenje po vještaku ortopedu, a na okolnosti načina povređivanja, vijeće je mišljenja da je ovaj prijedlog irelevantan, jer sve relevantne činjenice o načinu povređivanja oštećene iznio je vještak sudske medicine dr. Zdenko Cihlarž u svom nalazu i mišljenju, a kako to nalažu pravila i vještine struke.

U dokaze odbrane uvrštena je Viber komunikacija između svjedoka Dž.S. i optuženog od 12.05.2023. godine, koja je evidentirana na ispisu da je vršena u 18,40 sati a na navedene okolnosti komunikacije tužiteljice sa oštećenom, što Tužilaštvo ne negira da se dogodilo, a sud posebno naglašava da Tužilaštvo tokom trajanja procesa ima pravo i obavezu saradnje sa svjedocima koje predlaže kao svjedoke optužbe. Od ostalih prijedloga za izvođenje dokaza odbrane usvojen je prijedlog za neuropsihijatrijsko vještačenje oštećenog A.B., kao i prijedlog za saslušanje svjedoka N.B., oca optuženog a na okolnosti porodičnog života, ali je odbrana od izvođenja ovog dokaza odustala na glavnom pretresu održanom dana 31.07.2023. godine.

Vještak neuropsihijatar dr. Kasim Brigić dao je svoj nalaz i mišljenje na glavnom pretresu održanom dana 31.07.2023. godine. Vještačenje je rađeno na prijedlog odbrane optuženog, a po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli sa zadatkom da se obavi psihijatrijsko vještačenje A.B., zatim da se vještak izjasni da li je optuženi u momentu izvršenja djela bio sposoban da shvati značaj posljedice svog djela odnosno da upravlja svojim postupcima a imajući u vidu porodičnu situaciju, odnosno da li je ista mogla dovesti do toga da optuženi nije bio sposoban da shvati značaj i posljedice svog djela, odnosno da upravlja svojim postupcima. Za te potrebe vještak je imao na raspolaganju spis suda koji je proučio i medicinsku dokumentaciju majke oštećenog S.B., jer je to precizirano u zadatku i glavna poenta vještačenja. Vještak je dana 31.06.2023. godine obavio neposredan psihijatrijski intervju i pregled optuženog te je sačinio svoj pismeni nalaz i dostavio ga 03.07.2023. godine, pri čemu vještak kod istog u cijelosti i ostaje. Na osnovu uvida u spis posebno cijeneći psihijatrijsko medicinsku dokumentaciju majke optuženog te neposredan psihijatrijski intervju i pregled koji je vještak obavio, proističe da optuženi A.B. ne pokazuje simptome trajne duševne bolesti, privremen duševne poremećenosti niti je maloumna osoba. Pokazuje karakteristike ličnosti koje bi se mogle svrstati u kategoriju poremećaja ličnosti. Njega karakterište površinski šarm, prosječna inteligencija, odsustvo sumanosti i drugih znakova iracionalnog mišljenja, nedosljednost, nepovjerljivost, neiskrenost, nesigurnost i ulteriornost sa stanjem pojačane psihičke napetosti. Ponašanje ovakvog tipa ličnosti obično je proizvod strožijeg roditeljskog obuzdavanja, tako da se neprilagođeno ponašanje koje se javlja kao ventil pri čemu se kazna i nesvjesno očekuje. Njegovo konzumiranje alkohola može se prihvatiti kao uobičajeno društvena potrošnja bez sigurnih simptoma ovisnosti o alkoholu, isključuje konzumiranje drugih psiho aktivnih sredstava iako se kreće u društvu gdje se zloupotrebljavaju i ta sredstva. U vrijeme neposredno prije izvršenja krivičnog djela za koje je optužen, prema iskazu optuženog, konzumirao je pivo i vještaku je rekao da je tom prilikom popio 4-5 manjih boca piva. Tom prilikom kako navodi nije se osjećao pijanim. Kako nema podataka o alkotestiranju i alkometrijskoj analizi njegovog ponašanja i opisa događaja sa očuvanom svijesti sjećanju svih pojedinosti iz tog događaja do pojedinosti koje bi ga znatno kompromitovale (ne sjeća se da je udario oštećenu). Njegovo alkoholno pijanstvo u tom trenutku se može okarakterisati kao alkoholno pijanstvo slabog do srednje teškog stepena. Radi pojašnjenja vještak je opisao psihopatološko djelovanje alkohola. Alkohol sam po sebi na ljudski organizam djeluje deprimirajuće, odnosno on je

depresor centralnog nervnog sistema. Struktura ličnosti je jedan od najznačajnijih faktora koji određuju kako će se ko ponašati pod dejstvom alkohola. Psihopatološko djelovanje na ljudski organizam ogleda se u tome da on prije svega razbija strah. Ovo tzv. anksiolitičko djelovanje alkohola na ljudski organizam daje alkoholisanom neku vrstu vještačke hrabrosti i zbog toga mu otvara mogućnost da učini bezbroj sitnih ili krupnijih djela koje trijezan nikada ne bi učinio, jer bi ga prirodni strah, kao neophodan prirodni regulator u normalnom stanju u tome spriječio. Alkohol nadalje otkočuje agresivnost koja u svima nama postoji u manjoj ili većoj mjeri ali je kod normalnog zdravog i trijeznog čovjeka manje ili više dobro kontrolirana. Alkohol koči ili otupljuje čovjekov razvoj i kočnice koje su stečene društvenim vaspitanjima životnim navikama, zato se alkoholisane sve čini jednostavnijim, nema problema, posljedice se slabije predviđaju ili se uopšte predviđaju ili se priviđaju ali se za njih ne mari. Vještak nadalje navodi da alkohol, smanjuje kritičnost i kontrolu ponašanja, te bi se sa tri riječi moglo reći psihopatološko djelovanje alkohola a to je nekritičnost, agresivnost i nezdrava hrabrost. U svom zaključku vještak je naveo da optuženi A.B. ne boluje od trajne duševne bolesti niti privremene duševne poremećenosti a niti je maloumna osoba. U strukturi ličnosti prisutne su osobine anksioznog poremećaja ličnosti a to stanje nije bolest nego varijanta ličnost. Sklon je povremenom opijanju alkoholnih pića, ali se ne registruju simptomi toksikomanske ovisnosti o alkoholu. Nema podataka da konzumira druga psihoaktivna sredstva. Prema odbrani optuženog prije činjenja krivičnog djela, pio je alkoholno pivo sa društvom i tom prilikom je popio 4-5 malih boca piva a prema stanju svijesti i opisima njegovog ponašanja u tom trenutku sa velikom vjerovatnoćom, kako to vještak zaključuje, može se reći da je to alkoholno pijanstvo lakog do srednjeg stepena. Alkoholna opijenost u kojoj se optuženi nalazio u vrijeme činjenja krivičnog djela uz strukturu ličnosti uticali su da je njegova sposobnost da shvati značaj djela i da upravlja svojim postupcima tempore criminis smanjena ali ne bitno.

Sud je prihvatio nalaz i mišljenje, kao i iskaz vještaka neuropsihijatra dr. Kasima Brigića kao objektivni i u skladu sa pravilima struke, koji je dat na temelju relevantne medicinske dokumentacije i psihijatrijskog intervjua i pregleda optuženog, a vještak je ovlašten i kvalifikovan za ovu vrstu vještačenja te je na osnovu iskaza ovog vještaka sud utvrdio da je sposobnost optuženog da shvati značaj djela i da upravlja svojim postupcima tempore criminis smanjena ali ne bitno.

Optuženi A.B. je iskoristio zakonsko pravo iz člana 6. ZKP FBiH da iznese svoju odbranu na glavnom pretresu dana 31.07.2023. godine u kojoj je naveo da ne spori da je sudionik tog događaja, da ne želi nikoga drugog optuživati da je sudionik tog događaja. Optuženi navodi da je od istog izvora imao saznanja da oštećene imaju određenu svotu novca kod sebe, da je od istog izvora saznao da te večeri neće biti kod kuće i da će kuća biti prazna. Nadalje navodi da je svo vrijeme od nekih osam sati navečer do kritičnog trenutka obilazio kuću, da je išao do prozora, da je provirivao da nije bilo nikoga u kući, da nije bilo upaljeno svjetlo. Zadnji puta kada je išao bilo je oko 12 sati navečer i pokušao je da se što više približi prozoru sa ograde i tada ponovo nije vidio nikoga u kući i svaki puta kada je provjeravao, uvjerio se u to saznanje da nije bilo nikoga u kući. Kritičnog dana 06.04. oko dva sata ujutru došao je u blizini kuće sa poznanicima i on je nastavio pješke i došao do kuće, popeo se uz stepenice, provirio ponovo kroz prozor, vidio da se niko ne mrda i da u kući ne gori svjetlo i tada je shvatio da bi to mogao učiniti i da mu je najlakše da to učini kroz prozor tako što će razbiti staklo bokserima. Nadalje navodi da je imao burmu na ruci i kako je udarao od staklo da je taj zvuk odzvanjao. Izjavio je da je imao u ruksaku peškir, da ga je izvadio, omotao oko ruke i tako razbio prozor i unutra kada je ušao dočekao ga je neki predmet ispod nogu, pretpostavlja da je to bio trpezarijski sto, gledao je gdje staje i čuo je dreku i vrisku i osjetio je ubod u nogu i kako je digao glavu vidio je ispred sebe siluetu ogromnu koja ga je uzela za noge s tog stola na kome je bio, da ga je povukla dole i da je tada govorio da nije nikog očekivao da će biti u kući i da je govorio „pustite me, pustite me da izađem“, ali da od toga nije bilo ništa. Nadalje u iznošenju svoje odbrane optuženi navodi da ga je oštećena povukla za noge i kako ga je oborila da je svojom silinom pritiskala tu ranu na nozi, navodi kako se radi o ženi od 120 kilograma, da je on duplo manji od nje, da se uplašio, da je razmišljao kako da se spasi, da nije mogao da mrdne. Optuženi je priznao da je imao cilj da ukrade novac iz tog ormara gdje je oštećena sakrivala i da mu je to rekla V.M. čije su one tetke. V.M. mu je takođe rekla da povoljno da sve uradi tu noć jer one neće biti kod kuće. Nadalje navodi da se sa oštećenom prevrtao, čampao, da je čitavo vrijeme pokušavao da se otrgne od nje i da pobjegne, jer

je nije očekivao unutra. Kada je posljednji put pokušao da se istrigne uspio je i pobjegao je kroz prozor. Nakon nekoliko stotina metara se zaustavio izbezumljen i navodi da je u tom trenutku vidio u ruci pepeljaru, svijećnjak, za kojeg pretpostavlja da ga je uzeo sa stola i navodi da ne može da se sjetiti da li ju je udario time. Također je naveo da se ne sjeća da li je pobjegao kroz rupu ili je otvorio prozor. Na upite predsjednika vijeća o sadržaju ruksaka, optuženi je odgovorio da je osim peškira imao tacnu koja je nađena, koja je ispala, da im je ta tacna trebala za meze, jer su tu veče htjeli da igraju igrice i da piju, da je imao rukavice i korona masku, da je tu masku stavio prilikom ulaska u kuću i u dvorište, a da ju je kada se sve završilo bacio sa ostalim stvarima u Spreču. Poslije je saznao da je na kući bio videonadzor. Također je čuo da je oštećena završila na UKC-u, ali da nije mogao da se sjeti da ju je udarao, jer je to za njega bio trenutak straha ali da je moguće da ju je time udarao i kada je to vidio u svojoj ruci refleksno ga je bacio. Svijećnjak je opisao kao predmet okruglog oblika. Kasnije je čuo da su predmet kojim ga je oštećena ubola zapravo vile, kada ga je povlačila sa stola da mu je psovala majku i da mu je govorila da će ga ubiti. nadalje je na upit predsjednika vijeća optuženi odgovorio da mu V.M. nije rekla koliko njene tetke imaju godina ali da mu je rekla da novac imaju kako bi kupile sebi spomenike. Optuženi dodaje da nije želio nikoga da povrijedi nego da uzme novac i ode jer je novac bio dužan V.M. ocu od kojeg je kupio auto na rate a potom mu je V.M. otac stalno tražio da vrati dug, a kako je bio loše naravi, optuženi se bojao da mu nešto ne naudi. Dodaje i da mu otac ne daje novac, da sada ima ... godine, da se sam oblači, da je sa 13 godina izlazio na ulicu i da tražio posao, da je sa 17 godina išao u Sarajevo da radi na Bašćaršiji u restoranu, da je radio i u Splitu. Pošto je imao ranu na nozi tražio je po internetu kako da to izliječi, pošto se nikome nije smio obratiti, jer je znao da je pokušao ukrasti novac. Na upit predsjednika vijeća na okolnosti dešavanja po povratku u stan optuženi navodi da su ga pitali da li je uspio, jer su mislili da on to neće uraditi, ali im je on govorio da je ozbiljan i da će to uradit, da mu treba novac, da nema rješenja, da ga je V.M. otac B. stalno pritiskao. Rekao je da je do njega došao Dž.S. i rekao mu da se ide kupat, da se smiri. Kada se okupao Dž.S. je rekao da idu svi spavati i da se Dž.S. probudio oko pet sati i da ih je sve probudio i rekao im da idu kući. Kada su ostali otišli kućama, on i Dž.S. su otišli u odmaralište na Spreči gdje je prije bila vodenica i gdje se sada nalazi novi most iz pravca Modraca prema Bokavićima i tu su došli i bacili ruksak, Dž.S. ga je čekao u kolima, a on je otišao na most i bacio ruksak koji je otišao niz vodu. Dodaje da je prema uputama sa interneta ubodnu radnu liječio jodom i da ju je čistio alkoholom i da se sjeća da je od antibiotika koristio Panklav. Nikome se nije obratio da mu se saniraju rane dok ga iz MUP-a nosu odvezli u hitnu deset dana poslije kritičnog događaja. Također nije rekao svojoj djevojci šta mu se dogodilo. Izrazio je izvinjenje svima kojima je naštetio, rekao da je bio uzor i da ga je sad sramota.

Iz uvida u izvod iz kaznene evidencije Policijske uprave Tuzla – Odjeljenja kriminalističke policije Tuzla broj 08-06/7-1-03.7-3-5-7093/21-IM od 07.06.2021. godine slijedi da A.B. ne prolazi kroz kaznenu evidenciju.

Sud je prihvatio iskaz svjedoka oštećene G.N. kao vjerodostojan, obzirom da se zasniva na neposrednom opažanju, odnosno direktnom sučeljavanju sa optuženim lice u lice, ali i svjedoka Dž.S., M.M. i E.M., kao i samog optuženog kada je iznosio svoju odbranu, jer su na identičan način opisali predmetni događaj, detalje, vrijeme i mjesto počinjenja djela, pripreme A.B. za njegovo počinjenje, te su vjerodostojno preporučili iskaz optuženog A.B. nakon povratka iz kuće oštećenih u stan u kojem su se nalazi svjedoci. Iskazi svjedoka u dijelu nastalih tjelesnih povreda koje je zadobila oštećena G.N. potvrđena je iskazom vještaka dr. Zdenka Cihlarža, dok je zapisnikom o uviđaju Policijske uprave Lukavac od 06.04.2021. godine sa fotodokumentacijom te DNK analizom pronađenih tragova, potvrđena činjenica da je u kući oštećene G.N. došlo do prethodno planiranog nasilnog ulaska od strane A.B. koji je pokušao uz upotrebu opasnog oruđa – podesnog predmeta protiv G.N. upotrebom sile napasti na njen život i oduzeti njen novac s ciljem da njegovim prisvajanjem pribavi sebi protivpravnu imovinsku korist.

Naime, svjedok oštećena G.N. je u svom iskazu na glavnom pretresu svjedočila o nasilnom ulasku u njenu kuću od strane A.B., način provaljivanja ulaska kroz prozor, a što je potvrđeno i zapisnikom o uviđaju da je došlo do nasilnog ulaska razbijanjem prozora. Svjedok oštećena G.N. je vidjela lice svog napadača, a to lice i prepoznala u dva navrata prilikom zakonskog prepoznavanja u

Policijskoj upravi koji dokaz kao neosporiv prihvata i ovaj sud. Osim lica, svjedok oštećena je zapamtila i odjeću u kojoj se te večeri nalazio optuženi A.B. a koju odjeću je takođe prepoznala prilikom prepoznavanja odjevnih predmeta u Policijskoj upravi. Ovo posebno ako se ima u vidu da je DNK analizom na mjestima pronađenih tragova, pronađen profil optuženog A.B.. Iskaz oštećene u potpunosti je saglasan sa njenim iskazom datim u istrazi budući da je vijeće ovog suda ustanovilo da nije bilo odstupanja i protivriječnosti.

Tako je oštećena G.N. opisala da je A.B. razbivši staklo na prozoru kuće nasilno ušao unutra, da je napao oštećenu uz riječi „Daj pare, daj pare“ i nanio joj teške tjelesne povrede, a činjenicu nasilnog ulaska potvrdio je i sam optuženi prilikom iznošenja svoje odbrane. U odnosu na sam fizički napad na oštećenu, optuženi A.B. opisuje na način da je oštećenja ta koja je napala njega i da je on samo imao namjeru da se odbrani i da pobjegne, ali taj dio njegove odbrane sud ne prihvata kao tačan obzirom da je u suprotnosti sa iskazom oštećene, ali i sa iskazima ostalih svjedoka koji su izjavili da im je, nakon što se optuženi A.B. vratio u stan, rekao da je izvršio provalu u kuću s ciljem pribavljanja novca dok je svjedok M.M. na glavnom pretresu jasno posvjedočio da mu je optuženi u stanu rekao: „Udario sam ženu“, a da je svjedok poslije saznao o kojoj ženi se radi te da ne znaju da li je uopšte živa. Povrede koje je zadobila oštećena dokazane su nalazom i mišljenjem vještaka sudske medicine dr. Zdenke Cihlarža koji je istakao da je G.N. zadobila utisnuti višedijelni otvoreni prelom lobanjskog dijela glave u gornjem lijevom tjemenom predjelu sa nagnječenjem cerebruma i izlivom krvi u meke moždanice u tom istom predjelu, dakle lijevo-tjemenom, potom dva međusobno paralelna prugasta krvna podliva, koja su bila položena poprečno, blago ukoso, ka dolje, a koja se nalazila na stražnjoj strani gornjeg dijela lijevog ramena i to na prelazu u stražnju stranu vrata, izgledom i to donjeg u obliku slova V – velikog latiničnog i vrhom usmjerenim ka unutra, zatim krvni podliv kože bočne strane karlice, lijevo u nivou gornjeg ruba crijevnice kosti dakle crijevnjače i konačno oguljotine kože lijevog i krvni podliv kože desnog koljena. Povreda glave je nastala najmanje jednokratnim djelovanjem nekog aktivno snažno zamahnutog mehaničkog oruđa, posebno ograničenog tupo-tvrđog dejstvenog principa, pri čemu bi zamah i udar bilo kojeg i kakvog tupo-tvrđog čvrstog npr. metalnog predmeta npr. čekića, npr. naoružane šake i slično dovelo do nastanka tog povređivanja i to u položaju da se povredilac nalazio u tom trenutku ispred ili eventualno nešto iznad oštećene, ona je dakle licem bila okrenuta prema njemu i kako to proizilazi iz njenog iskaza, a što je po mišljenju vještaka potpuno tačno, u položaju koljenima na tlu, znači u klečećem položaju i kada je u takvom položaju, povredilac po mišljenju vještaka, najvjerojatnije djelovao svojom desnom rukom. Ovakav nalaz i mišljenje vještaka potvrdili su svjedoci Dž.S., E.M. i M.M. koji su na glavnom pretresu izjavili da su vidjeli da optuženi A.B. prilikom polaska u kuću oštećene ima sa sobom zeleni građevinski čekić a što jeste predmet koji po nalazu i mišljenju vještaka odgovara podesnom predmetu kojim su nanesene obične ili nekvalifikovane teške tjelesne povrede kod oštećene G.N.. Vještak je opisao i položaj nanošenja povreda u situaciji kada se oštećena nalazila na koljenima, pa su neosnovani navodi branioca da u slučaju kada optuženi skače sa stola na oštećenu da je ona mogla pasti samo na leđa, jer iz navedenog proizilazi i sasvim je logično da je pod teretom koji na nju pada sa visine mogla pasti na koljena, što se u konkretnom slučaju i dogodilo.

Iz svega navedenog proizilazi da su svjedoci Dž.S., E.M. i M.M. saglasni u iskazima da je optuženi A.B. planirao ući u kuću G.N. i otuđiti novac za koji je prethodno imao saznanje gdje se nalazi jer mu je od strane V.M., čije su oštećene tetke, bila poznata informacija da starice imaju veću količinu novca kako bi za života podigle sebi spomenike. Također su saglasni u izjavama da je A.B. te večeri imao na sebi crnu duksericu i crnu „Nike“ trenerku, da je u crnom ruksaku nosio tacnu kako bi zaštitio prsa jer mu je bilo poznato od strane V.M. da su žrtve unijele vile kako bi se zaštitile, da je nosio čekić zelene boje kojeg su te noći svi vidjeli, da je s njim u istu nakanu krenuo E.M. koji je direktni očevidac a koji se u međuvremenu predomislio. Sve ovo posebno ako se ima u vidu da je i sam optuženi u iznošenju svoje odbrane i sam potvrdio da je izvršio provalu u kuću G.N. s namjerom da otuđi novac, pa kada se toj činjenici doda razbijanje stakla i napad na daleko stariju oštećenu G.N. i činjenicu da se napadač našao u njenoj kući s namjerom izvršenja radnje krivičnog djela otuđenje novca uz nanošenje teških tjelesnih povreda oštećenoj, to je sud utvrdio činjenično stanje kao u izreci ove presude, odnosno da su se u radnjama optuženog A.B. stekla zakonska obilježja pokušaja krivičnog djela – Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1. i 28. KZ FBiH, za koje je

optužen, odnosno da je noću 06.04.2021. godine oko 02,00 sati u Lukavcu, grad Lukavac, u ul. ... došao do porodične kuće u kojoj žive G.N. i M.N., znajući da su iste starije osobe i da kod sebe imaju novac, o čemu je imao prethodna saznanja, pa iako svjestan da upotrebom sile, uz upotrebu opasnog oruđa protiv neke osobe, oduzima tuđu pokretninu, s ciljem da njenim prisvajanjem pribavi sebi protivpravnu imovinsku korist, što je htio, nakon što je upotrebom fizičke snage i njemu poznatog podesnog predmeta koje je imao kod sebe, razbio staklo na prozoru dnevne sobe, koji se nalazi iznad stepeništa, ušao je u unutrašnjost kuće kroz tako načinjen otvor, pa kada je istog vidjela G.N., ista je mašući vilama prema njemu, kako bi ga spriječila u njegovoj namjeri, jedan puta ga ubola u predjelu potkoljenice, da bi on tada skočio sa stola koji se nalazio ispod prozora i rukama oborio G.N. na koljena i dok ga je G.N. zadržavala rukama oko struka i oko nogu, upotrebom fizičke snage i njemu poznatom mehaničkog oruđa tupo-tvrđog dejstvenog principa, kojeg je držao u desnoj ruci, svjestan da istu na taj način može teško tjelesno ozlijediti, što je i htio, G.N. je udario u predjelu lijevog gornjeg tjemenog predjela glave, govoreći joj pri tome – daj pare, a potom je G.N. oborio na pod i istu udario više puta po raznim dijelovima tijela, kojom prilikom je G.N. zadao više uzastopnih udaraca u predjelu lijevog ramena i stražnje strane vrata, nanijevši joj tako teške tjelesne povrede u vidu utisnutog višekomadnog preloma lobanjskog dijela glave u gornjem lijevom tjemenom predjelu sa nagnječenjem tkiva mozga i izlivom krvi u meke moždanice u istom predjelu, dva međusobno paralelna prugasta krvna podliva položena poprečno, blago ukoso, ka dolje i u polje, na stražnjoj strani gornjeg dijela lijevog ramena, na prelazu u stražnju stranu vrata izgledom donjeg u vidu slova V, vrhom usmjeren ka unutra, krvi podliv kože bočne strane karlice lijevo u nivou gornjeg ruba crijevnice kosti i oguljotine kože lijevo i krvni podliv kože desnog koljena, koja je u strahu da će je nastaviti udarati, desnom nogom iz ležećeg stava, udarila ga u međunožje i tada se isti povukao nazad i pobjegao kroz tako načinjen otvor na prozoru, a da ništa nije otuđio.

Odbrana optuženog je usmjerena na izbjegavanje krivične odgovornosti, suprotna je materijalnim dokazima u spisu i iskazu saslušnog svjedoka oštećene G.N. kao i neposrednih svjedoka Dž.S., E.M. i M.M., iz kojih razloga je sud nije ni prihvatio. Optuženi se prilikom iznošenja svoje odbrane sjetio svih detalja i okolnosti događaja iz predmetne večeri, planiranja izvršenja krivičnog djela i počinjenja, ali se nikako ne sjeća kako je nanio teške tjelesne povrede oštećenoj G.N.. Optuženi je izjavio da je iz kuće oštećene ponio sa sobom svijećnjak i da pretpostavlja da je oštećenu time udario. Da ovakav iskaz nije u potpunosti istinit proizilazi iz iskaza svjedoka M.M. koji je na glavnom pretresu izjavio da ima je nakon povratka u stan lično optuženi A.B. ispričao „Udario sam ženu“, a da oni nisu znali kako je udario ženu i da je onda A.B. rekao da ju je udario čekićem i da ne zna da li je živa. Ovo potvrđuje u svojoj izjavi na glavnom pretresu i svjedok E.M. koji je također izjavio da im je A.B. rekao svima da je oštećenu G.N. odgurnuo od sebe i da ju je udario čekićem u glavu. Dakle, riječ je o podesnom predmetu kojeg su navedeni svjedoci tu noć vidjeli i opisali. Neizostavna činjenica koja se sudu stavlja na zaključak a nakon iznošenja odbrane optuženog je da se isti riješio predmeta koje je te noći imao kod sebe u ruksaku izuzev tacne koja je materijalni dokaz u ovom predmetu i koja potvrđuje iskaze svjedoka da ju je optuženi ponio da bi se zaštitio prilikom izvršenja provale u kuću. Ovo posebno ako se ima u vidu da je optuženi sam potvrdio da je cijele noći u nekoliko navrata obilazio kuću kako bi našao pogodan trenutak da u istu uđe, uzme novac ali da nikoga ne povrijedi, pa sud ne prihvata ovaj dio iskaza kao istinit, imajući u vidu da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio na snazi policijski sat i da je znao da u kući žive starije ženske osobe koje sigurno neće izbivati iz svog doma za vrijeme kada za to postoji zabrana. Sud ne prihvata istinitim ni dio iskaza da je osumnjičeni tek kasnije saznao za postojanje video nadzora obzirom da je oštećena izjavila da je prethodno kada su primjetili da im se kuća obilazi i kada su se sumnjiva lica počela pojavljivati u njihovom dvorištu, nabavila videonadzor ali da je u noći izvršenja krivičnog djela kamera istog prethodno okrenuta kako ne bi snimala samo dešavanje. Dakle, odbrana tokom cijelog suđenja zauzima koncept a u kojem smjeru je i tražila odbijena vještačenja, da je počinilac žrtva i da je on taj koji je pokušavao da se odbrani od oštećene koja ga je ubola vilama, zanemarujući činjenicu da se oštećena branila, da su se nalazili u njenoj kući a ne u njegovoj i da je u njenu kuću ušao u noći, razbivši staklo i sa riječima „daj pare, daj pare“ u namjeri da iste i otuđi.

S tim u vezi, ne mogu se prihvatiti navodi odbrane isticani u ponovljenom postupku na pretresu 13.05.2024. godine, te i iz završne riječi odbrane da iz iskaza oštećene G.N., a kojeg je dala

na zapisnik pred PU Lukavac dana 19.05.2021. godine ne proizlazi da je optuženi od nje tražio pare, dok na zapisniku kod Tužilaštva svjedokinja iznosi i ovu činjenicu, pa da je prema mišljenju odbrane krivično djelo razbojništva nastalo kao konstrukcija nakon događaja koji su uslijedili poslije prepoznavanja optuženog u istrazi, imajući u vidu činjenicu da je u to vrijeme na zapisniku o prepoznavanju ovo djelo vođeno kao krivično djelo – teška krađa na opasan način u pokušaju i tek poslije toga nastaje krivično djelo – razbojništva, odnosno nastaje činjenica ili podatak da je optuženi od oštećene tražio pare, jer odbrana zanemaruje da i sam optuženi iznoseći svoju odbranu navodi da je znao da oštećene u kući imaju novaca, zatim da svjedoci Dž.S., E.M. i M.M. u svojim iskazima navode da su od optuženog saznali za plan, odnosno namjeru optuženog da izvrši pljačku kod oštećenih, što je i bez iskaza oštećene G.N., dovoljno dokaza za sud da je motiv optuženog bio novac. Međutim, sud nema razloga da ne prihvati ni iskaz oštećene, kako iz istrage, tako i sa glavnih pretresa, obzirom da je oštećena G.N. cijelo vrijeme bila dosljedna i iskazivala detaljno o svim detaljima događaja, a to što na zapisnik o saslušanju iz istrage od 19.05.2021. godine nije pomenula da je optuženi izgovorio riječi „daj pare daj pare“, već naknadno prilikom sljedećeg ispitivanja, odnosno kada joj je vraćen telefon na kojem ima zabilježene snimke sa video nadzora (za koji je optuženi znao i kojeg je okrenuo kako ga ne bi vizuelno snimao, a koji je i dalje snimao zvuk), da je čula jasno riječi optuženog „daj pare daj pare“, ne čini izjavu ove svjedokinje neistinitom, niti kontradiktornom samoj sebi, jer i ovaj sud prihvata kao logično njeno pojašnjenje u vezi davanja iskaza koje je objasnila na pretresu u ponovljenom postupku dana 13.05.2024. godine. Takođe, njen iskaz niti u jednom dijelu nije proturječan ni ostalim dokazima u spisu, odnosno iskazima svjedoka Dž.S., E.M. i M.M., kao ni iskazu samog optuženog, tako da se ne mogu prihvatiti navodi odbrane da je krivično djelo razbojništva nastalo kao konstrukcija nakon događaja, te da je u pitanju krivično djelo teška krađa na opasan način u pokušaju.

Zakonska obilježja navedenog oblika pokušaja krivičnog djela razbojništva za koje je optuženi A.B. oglašen krivim su se opisanim radnjama ostvarila iz razloga što je prilikom učinjenja djela upotrijebljeno podesno opasno oruđe, kao i zbog toga što je optuženi A.B. prilikom učinjenja djela s umišljajem teško tjelesno ozlijedio oštećenu G.N. jer sud smatra da se na temelju iskaza vještaka dr. Zdenka Cilarža da su udarci zamahnutog tupo-tvrđog mehaničkog oruđa koje je optuženi držao u šaci podobno sredstvo i način za nanošenje ovakvih ozljeda, kao i da se radilo o snažnom intenzitetu zamaha, jer da bi uopšte došlo do ovakvih povreda, uzimajući u obzir i vrstu kosti i njezine anatomske karakteristike i uzimajući u obzir karakteristike povrednog sredstva, da bi uopće nastala ovakva povreda potreban je zamah snage jakog intenziteta, može zaključiti da je optuženi bio svjestan da će snažnim zamahom i udarcima podesnog opasnog oruđa u glavu oštećene G.N., istu teško ozlijediti a što je optuženi htio kao posljedicu.

Radnja izvršenja krivičnog djela razbojništva je oduzimanje tuđe pokretnine upotrebom prinude, odnosno silom ili kvalifikovanom prijetnjom sa ciljem pribavljanja protupravne imovinske koristi. Dakle, prinuda predstavlja sredstvo kojim se omogućava oduzimanje tuđe pokretnine, odnosno svrha joj je da se eliminiira očekivani ili stvarni otpor pasivnog subjekta, a pri tome nije potrebno da postoji otpor nego je dovoljno da su sila i prijetnja upotrebljene za spriječavanje otpora koji može da nastane pri oduzimanju stvari i da po svom intenzitetu, objektivno gledano, bude podobna da spriječi otpor pri oduzimanju predmeta. Prinuda mora biti usmjerena prema osobi, ali ta osoba ne mora biti držalac stvari. Kvalifikovani oblik ovog krivičnog djela postoji, između ostalog, ukoliko je u njegovom izvršenju upotrebjeno oružje ili opasno oruđe, što je konkretan slučaj.

Pokušaj izvršenja krivičnog djela prema odredbi člana 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine postoji kada je neka osoba sa umišljajem započela izvršenje krivičnog djela, ali ga ne dovrši i ukoliko se za to krivično djelo može izreći kazna zatvora u trajanju od tri godine ili teža kazna. S obzirom da krivično djelo razbojništva predstavlja višeaktno krivično djelo koje se sastoji od prinude i krađe, to će pokušaj ovog krivičnog djela postojati čim je primijenjena sila ili ozbiljna prijetnja bez obzira što se nije otpočelo sa radnjom krađe, odnosno dovoljno je preduzimanje prve radnje ali uz izraženi umišljaj da se preduzme i druga radnja.

Prema činjeničnom opisu iz izreke pobijane presude optuženi je u cilju oduzimanje novca primijenio silu prema oštećenoj tražeći joj novac riječima „daj pare, daj pare“, izvršivši provalu u njen dom nanijevši joj u svom pokušaju teške tjelesne povrede podesnim opasnim oruđem, a što je bilo podobno da utiče na odluku oštećene da mu eventualno preda novca. Takođe, ta prijetnja je bila ozbiljna, moguća i ostvariva.

Za sud nije sporno da je krivično djelo razbojništva koje se optuženom stavlja na teret ostalo u pokušaju, odnosno da tom prilikom nije od oštećene oduzeta tuđa pokretnina. Međutim, iz izvedenih dokaza nesumnjivo proizilazi da je optuženi započeo izvršenje krivičnog djela, odnosno preduzeo radnju pripreme a potom i radnu upotrebe sile i snažnim zamahom podesnog opasnog oruđa, kao prve radnje krivičnog djela razbojništva i da je bio svjestan da tu silu upotrebljava radi oduzimanja tuđe pokretnine, a što je na koncu i htio. Takav zaključak proizilazi iz činjenice radnji koje je optuženi poduzimao dok se pripremao za izvršenje krivičnog djela, a što je i sam priznao i opisao prilikom iznošenja svoje odbrane, kao i samih izgovorenih riječi prilikom izvršavanja provale u kuću oštećene tako i radnji koje su preduzete prilikom nanošenja teških tjelesnih povreda oštećenoj. Dakle, imajući u vidu činjenicu da se oštećena branila i da je vilama nanijela odbrambene povrede optuženom, vijeće ovog suda zaključuje da je djelo ostalo u pokušaju ne voljom optuženog, nego samo činjenicom da se oštećena branila i borila za goli život.

Iz opisanih radnji optuženog, radnji pripremanja za izvršenje krivičnog djela, zatim njegov stalni obilazak kuće – mjesta pokušaja počinjenja krivičnog djela, ulazak u porodičnu kuću oštećene sa podesnim opasnim oruđem uz riječi „daj pare, daj pare“ i nanošenje teških tjelesnih povreda oštećenoj snažnim zamasima podesnim oruđem i udarcima direktno u glavu oštećene (utvrđeno na osnovu nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine da je povreda nanesena tupim tvrdim mehaničkim oruđem), proizilazi da je optuženi bio svjestan da će takvim postupanjem oduzeti novac od oštećene i da je to i htio kako bi pribavio protupravnu imovinsku korist, a da bi svoj naum i sproveo da u tome nije bio spriječen od strane oštećene, pa kako ne postoje okolnosti koje bi isključivale krivičnu odgovornost optuženog A.B. i dovodile u sumnju njegovu uračunljivost, a što je potvrđeno nalazom vještaka neuropsihijatra dr. Kasima Brigića, sud ga je za to krivično djelo i oglasio krivim.

Prilikom izbora vrste i visine krivične sankcije koju treba izreći optuženom A.B. sud je našao olakšavajuću okolnost na strani optuženog u činjenici ranije neosuđivanosti, dok je od otežavajućih okolnosti cijenio da se u konkretnom slučaju ostvarila kvalifikatorna okolnost koja djelu daje teži oblik, i to da je djelo učinjeno uz upotrebu podesnog opasnog oruđa i da je oštećena G.N. s umišljajem teško tjelesno ozlijeđena pa je imajući u vidu odredbe članova 42. i 49. stav 1. i 2. KZ FBiH, te člana 50.a i 51. stav 1. tačka b) istog zakona, a dovodeći u vezu sve okolnosti konkretnog slučaja, koje su od uticaja na vrstu i visinu kazne te stepen protupravnosti učinjenog krivičnog djela i krivice optuženog, kao i činjenice da je djelo ostalo u pokušaju ne voljom počinioca nego činjenicom da se oštećena branila, sud je našao da se i sa ublaženom kaznom zatvora može ostvariti svrha kažnjavanja, pa je uzimajući u obzir da se po zakonu za krivično djelo u pokušaju učinilac može blaže kazniti, cijeneći težinu učinjenog krivičnog djela, stepen krivice optuženog i jačinu povrede zaštićenog dobra, kao i propisanu kaznu zatvora za predmetno krivično djelo, mišljenja da je izrečena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, adekvatna učinjenom krivičnom djelu i da će se istom ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ F BiH

Optuženi je na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH oslobođen obaveze da naknadi troškove krivičnog postupka, obzirom da je nezaposlen i da nema vlastitih izvora primanja, pa sud smatra da bi obavezivanje optuženog na plaćanje troškova krivičnog postupka dovelo u pitanje njegovo izdržavanje.

Obzirom da podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov za potpuno niti djelimično presuđenje imovinskopravnog zahtjeva oštećenim G.N. i M.N., a s obzirom da je riječ o nematerijalnoj šteti u vidu naknade za teške tjelesne povrede i pretrpljeni strah, a da u postupku nisu izvođeni dokazi u cilju utvrđivanja intenziteta tog straha, sud je na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećene uputio da svoj imovinskopravni zahtjev ostvaruju u parničnom postupku.

Iz svih naprijed iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Šejla Adžajlić, s.r.

Predsjednik vijeća

Sudija

Paša Softić, s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude ovlaštena lica mogu izjaviti žalbu Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, a putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.